ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
DZIENNIK WOJEWÓDZKI

NR 16 KATOWICE, DNIA 14 CZERWCA **1946**

Poz. TREŚĆ Str.

DZIAŁ URZĘDOWY

263
DEKRET
z dnia 1 marca 1946 r.
o rejestracji i zakazie wywozu dzieł sztuki plastycznej oraz przedmiotów o wartości artystycznej, historycznej lub kulturalnej.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 99 z dnia 4. V. 46 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Kto ma w swoim posiadaniu lub władaniu dzieło sztuki plastycznej albo przedmiot o wartości artystycznej, historycznej lub kulturalnej, obowiązany jest zarejestrować to dzieło lub przedmiot.

Obowiązkowi rejestracji podlega również wzięcie w komis, zbycie, nabycie lub znalezienie dzieła sztuki albo przedmiotu określonego w ust. 1.

Art. 2. Minister Kultury i Sztuki określi w drodze rozporządzenia poszczególne rodzaje dzieł i przedmiotów podlegających rejestracji, a w porozumieniu z właściwymi ministrami — władze, terminy i tryb jej przeprowadzenia.

Minister Oświaty określi w drodze rozporządzenia poszczególne rodzaje druków, archiwaliów i rękopisów podlegających rejestracji, a w porozumieniu z właściwymi ministrami — władze, terminy i tryb jej przeprowadzenia.

Art. 3. Zakazuje się wywozu poza granice Państwa Polskiego bez zezwolenia dzieł sztuki plastycznej oraz przedmiotów o wartości artystycznej, historycznej lub kulturalnej.

Art. 4. Obowiązek rejestracji i zakaz wywozu nie dotyczy dzieł twórców żyjących i przedmiotów sztuki stosowanej wytworzonych po dniu 9 maja 1945 r. oraz druków pochodzących z czasu po r. 1800.

Od zakazu wywozu może zwalniać poszczególne rodzaje dzieł sztuki plastycznej oraz przedmiotów o wartości artystycznej, historycznej lub kulturalnej Minister Kultury i Sztuki, a Minister Oświaty — poszczególne rodzaje druków, archiwaliów i rękopisów.

Art. 5. Zezwolenia na wywóz dzieła sztuki plastycznej albo przedmiotu o wartości artystycznej, historycznej lub kulturalnej udziela Minister Kultury i Sztuki.

Minister Kultury i Sztuki może udzielić zezwolenia na wywóz dzieła sztuki lub przedmiotu, określonego w ust. 1 pod warunkiem sprowadzenia go z powrotem do kraju w oznaczonym terminie.

Minister Kultury i Sztuki może prawo udzielania zezwoleń na wywóz przekazać w drodze rozporządzenia podległym organom.

Uprawnienia Ministra Kultury i Sztuki, objęte niniejszym artykułem, przysługują w zakresie druków, archiwaliów i rękopisów Ministrowi Oświaty.

Art. 6. Kto uchyla się od obowiązku rejestracji, przewidzianego w art. 1, lub podaje przy rejestracji dane nieprawdziwe albo zataja dane, które powinny być ujawnione,

podlega karze aresztu do lat 2 i grzywny albo jednej z tych kar: sąd może orzec ponadto przepadek przedmiotu podlegającego rejestracji, a będącego własnością sprawcy.

Art. 7. Kto bez zezwolenia wywozi poza granice Państwa Polskiego dzieło lub przedmiot, których wywóz jest zakazany (art. 3),

podlega karze więzienia do lat 3 i grzywny; sąd orzeka ponadto przepadek przedmiotu.

Tej samej karze podlega ten, kto po wywiezieniu za granicę dzieła lub przedmiotu za zezwoleniem, przewidzianym w art. 5 ust. 2, dzieła tego, lub przedmiotu nie sprowadził z powrotem do kraju.

W przypadkach mniejszej wagi sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary.

Art. 8. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Kultury i Sztuki, Sprawiedliwości, Oświaty oraz Skarbu w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 9. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą art. 21 i 40 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 6 marca 1928 r. o opiece nad zabytkami (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 265) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 10, poz. 62, Nr 82, poz. 599, art. XII. z 1934 r. Nr 110, poz. 976 art. 64) w zakresie objętym przepisami niniejszego dekretu.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej: Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Edward Osóbka-Morawski
w/z Minister Kultury i Sztuki: Leon Kruczkowski
w/z Minister Sprawiedliwości: Leon Chajn
Minister Oświaty: Czesław Wycech
w/z Minister Skarbu: Leon Kurowski

264
DEKRET
z dnia 5 kwietnia 1946 r.
o dodatku przejściowym do zaopatrzeń byłych skazańców politycznych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 101 z dnia 4. V. 46 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Do zaopatrzeń, wypłacanych na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o zaopatrzeniu byłych skazańców politycznych (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr 47, poz. 406) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 85, poz. 523 i z 1936 r. Nr 41, poz. 303), ustanawia się dodatek przejściowy, który będzie wypłacany do czasu unormowania stosunków gospodarczych. Dodatek ten wynosi miesięcznie:

a) dla b. skazańca politycznego, który pobiera zaopatrzenie w wymiarze dla samotnych . . . . . 275 zł
b) dla b. skazańca politycznego, który pobiera zaopatrzenie w wymiarze dla żonatych . . . . . 350 zł
c) dla wdowy . . . . . 250 zł
d) dla każdej sieroty, której matka pobiera zaopatrzenie . . . . . 80 zł
e) dla każdej sieroty, której matka nie żyje lub nie pobiera zaopatrzenia oraz dla każdego z rodziców . . . . . 120 zł

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1946 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej: Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Edward Osóbka-Morawski
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski

265
DEKRET
z dnia 5 kwietnia 1946 r.
o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Drogi Wodne".

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 102 z dnia 4. V. 46 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą „Polskie Drogi Wodne", zwane w dalszych artykułach „Przedsiębiorstwem".

Art. 2. Do zadań Przedsiębiorstwa należy:

1) budowa i utrzymanie śródlądowych dróg wodnych i portów,
2) eksploatacja żeglugi i portów na śródlądowych drogach wodnych,
3) budowa, utrzymanie i eksploatacja stoczni na śródlądowych drogach wodnych,

4) budowa, utrzymanie i eksploatacja zbiorników wyrównawczych, budowa związanych z nimi zakładów o sile wodnej, wyzyskanie siły wodnej na zbiornikach i stopniach kanalizacyjnych śródlądowych dróg wodnych w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu.

Art. 3. Minister Komunikacji może zlecić Przedsiębiorstwu budowę urządzeń wodnych nie wymienionych w art. 2.

Art. 4. Utrzymanie i eksploatacja zakładów posługujących się siłą wodną związanych ze zbiornikami wyrównawczymi i rozdzielnictwo energii elektrycznej należy do Ministerstwa Przemysłu.

Art. 5. Ministerstwo Przemysłu będzie uiszczać Przedsiębiorstwu opłaty za wodę pobraną na turbiny w zakładzie lub za prąd pobrany z zakładu według cen jednostkowych, ustalonych przez Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów.

Art. 6. Wszelkie roboty wykonywane przez Przedsiębiorstwo mające wpływ na gospodarkę rolną winny być uzgadniane z Ministerstwem Rolnictwa i Reform Rolnych, a mające istotny wpływ na układ stosunków wodnych w osiedlach miejskich — z Ministerstwem Odbudowy.

Art. 7. Przedsiębiorstwo ma osobowość prawną i jest prowadzone według zasad handlowych z uwzględnieniem potrzeb Państwa oraz interesów życia społecznego.

Siedzibą Przedsiębiorstwa jest m. st. Warszawa.

Art. 8. Przedsiębiorstwo ma zarząd i użytkowanie majątku nieruchomego oddanego mu protokólarnie w imieniu Skarbu Państwa.

Przedsiębiorstwo może nabywać majątek nieruchomy na własność Skarbu Państwa, zatrzymując go w swym użytkowaniu.

Majątek ruchomy Przedsiębiorstwa wyodrębnia się protokólarnie z ogólnego majątku Skarbu Państwa i przekazuje Przedsiębiorstwu na własność.

Przedsiębiorstwo we własnym imieniu może nabywać i zbywać majątek ruchomy oraz zaciągać zobowiązania.

Za zobowiązania zaciągnięte przez Przedsiębiorstwo, niezależnie od odpowiedzialności Przedsiębiorstwa jego majątkiem, jest odpowiedzialny Skarb Państwa do wysokości wartości majątku nieruchomego, stanowiącego własność Skarbu Państwa, zarządzanego i użytkowanego przez Przedsiębiorstwo.

Art. 9. Przedsiębiorstwo pokrywa swoje wydatki z własnych funduszów i dochodów i prowadzi gospodarkę na podstawie rocznych budżetów i planów finansowo-gospodarczych, zatwierdzonych przez Ministra Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Skarbu w ramach budżetu Ministerstwa Komunikacji.

Art. 10. Bilans, rachunek strat i zysków oraz podział czystego zysku Przedsiębiorstwa zatwierdza Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 11. Zwierzchni nadzór państwowy nad działalnością Przedsiębiorstwa sprawuje Minister Komunikacji.

Rada Nadzorcza w składzie przewodniczącego i 6 członków, których powołuje i zwalnia Minister Komunikacji, wykonuje bezpośredni nadzór nad działalnością Przedsiębiorstwa.

Rada Nadzorcza powołuje ze swego grona Komisję Rewizyjną złożoną z przewodniczącego i dwóch członków dla sprawowania kontroli nad prawidłowością gospodarki finansowej.

Przewodniczący oraz członkowie Rady Nadzorczej otrzymują za udział w posiedzeniach diety z funduszów Przedsiębiorstwa w wysokości ustalonej przez Ministra Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 12. Zasady prowadzenia przedsiębiorstwa oraz skład, sposób powołania i zakres działania dyrekcji określi statut nadany przez Radę Ministrów na wniosek Ministra Komunikacji i ogłoszony w Monitorze Polskim.

Art. 13. Funkcjonariusze państwowi, pozostający dotychczas w tych działach służby państwowej, które przekazuje się Przedsiębiorstwu, przechodzą do służby w Przedsiębiorstwie.

Ministrowi Komunikacji przysługuje prawo przenoszenia funkcjonariuszów Ministerstwa Komunikacji i podległych mu działów administracji państwowej do służby w Przedsiębiorstwie i naodwrót.

Art. 14. Stosunek służbowy pracowników Przedsiębiorstwa z wyjątkiem zatrudnionych na mocy umowy o pracę i normy ich wynagrodzenia, a także uprawnienia emerytalne pracowników Przedsiębiorstwa i ich rodzin i prawa pracowników Przedsiębiorstwa do odszkodowania z powodu niezdolności do zarobkowania lub śmierci, spowodowanych nieszczęśliwymi wypadkami przy pełnieniu służby, ustali rozporządzenie Rady Ministrów.

Art. 15. Do dnia wejścia w życie rozporządzeń przewidzianych w art 14 pracownicy Przedsiębiorstwa podlegają przepisom służbowym, uposażeniowym i emerytalnym dla urzędników państwowych.

Art. 16. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Komunikacji w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu.

Art. 17. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej: Bolesław Bierut
w/z Prezes Rady Ministrów: Władysław Gomułka
Minister Komunikacji: Jan Rabanowski
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski
Minister Przemysłu: Hilary Minc

266

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SKARBU

z dnia 1 marca 1946 r.

w sprawie wykonania dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 75 z dnia 31. III. 46 r.)

Na podstawie art. 13 ust. (3), art. 14, ust. (2) i art. 19 dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr. 38. poz. 220) zarządzam, co następuje:

§ 1. 1. Powołane w rozporządzeniu niniejszym:

a) artykuły dekretu bez bliższego określenia,— oznaczają artykuły dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 220),

b) paragrafy bez bliższego określenia — oznaczają paragrafy niniejszego rozporządzenia.

2. Ilekroć w rozporządzeniu niniejszym jest mowa o dekrecie bez bliższego określenia rozumieć należy dekret z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 220).

Do art. 2 ust. (1).

§ 2. 1. Do kategorii wynagrodzeń za pracę należą wynagrodzenia wynikające ze stosunku pracy (stosunku służbowego lub stosunku umowy o pracę). Stosunek służbowy wynika z decyzji władz, opartej na przepisach prawa publicznego. Stosunek umowy o pracę reguluje prawo pracy, a w szczególności rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 323) i o umowie o pracę robotników (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 324) wraz z Działem I Tytułu XI Kodeksu Zobowiązań (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 82, poz. 598).

2. Do rzędu wynagrodzeń zalicza się wszelkiego rodzaju wynagrodzenia bez względu na ich nazwę i rodzaj, jeżeli wypłata następuje z tytułu istniejącego pomiędzy pracownikiem i pracodawcą stosunku pracy (wynagrodzenie zasadnicze, za godziny nadliczbowe, za pracę nocną, dodatki służbowe, funkcyjne, specjalne, osobiste, rodzinne, reprezentacyjne, lokalne, mieszkaniowe, taksy egzaminacyjne, promocyjne, akordowe, żetonowe, premie za wydajną pracę, prowizje, odszkodowania za niewykorzystany urlop i wszelkie inne kwoty, niezależnie od tego, czy są określone w sumach z góry ustalonych).

3. W przypadku, gdy ze względu na odmienny od ogółu pracowników zakres obowiązków czas zatrudnienia danej osoby lub inne okoliczności, powstaje wątpliwość, czy w ogóle zachodzi stosunek umowy o pracę (radcowie prawni, lekarze fabryczni, buchalterzy na godziny itp.), należy ustalić, czy całokształt praw i obowiązków danej osoby jest normowany przepisami z zakresu prawa pracy. W razie nasuwających się trudności w określeniu charakteru zatrudnienia tej osoby moż-

na zasięgnąć opinii związku zawodowego, do którego należy ogół pracowników danego zakładu pracy.

§ 3. 1. Odszkodowania i odprawy wypłacane pracownikom z tytułu rozwiązania stosunku pracy podlegają opodatkowaniu, chociażby nie były przewidziane w umowie o pracę.

2. Do wynagrodzeń należą również emerytury i zaopatrzenia wypłacane po ustaniu stosunku pracy.

3. Odprawy pośmiertne po zmarłych pracownikach nie podlegają opodatkowaniu.

§ 4. 1. Nie uważa się za wynagrodzenie:

a) sum wypłacanych z funduszów Państwa, samorządu lub z innych funduszów publicznych duchowieństwu prawnie uznanych wyznań religijnych na zasadzie przepisów, regulujących stosunek Państwa do tych wyznań,

b) przychodu duchownych z opłat stuły, z opłat za odprawianie mszy itp. oraz z innych darów, jakie otrzymują duchowni ze względu na swój urząd.

2. Przychody, jakie uzyskują woźni, służący, portierzy, dozorcy domów itp. w postaci datków lub podarków nie od pracodawcy, lecz od innych osób za usługi lub na podstawie zwyczaju, nie są wynagrodzeniem w rozumieniu dekretu.

3. Przychód kelnerów w postaci procentowego wynagrodzenia pobieranego od inkasowanych rachunków stanowi wynagrodzenie podlegające opodatkowaniu, natomiast dobrowolne datki przekraczające określoną wysokość procentowego wynagrodzenia nie są wynagrodzeniem w rozumieniu dekretu.

Do art. 2 ust. (2).

§ 5. Wszelkie świadczenia w gotówce i w naturze, uzyskiwane przez osoby należące do składu zarządów, rad, komitetów nadzorczych, komisji dyskontowych, komisji rewizyjnych itp. władz osób prawnych, nawet mimo braku cech znamionujących stosunek pracy, zalicza się do kategorii wynagrodzeń.

Do art. 5 ust. (1) pkt. 6).

§ 6. Odprawy za zrzeczenie się praw emerytalnych realizowanych z funduszów Państwa lub zakładów ubezpieczeń społecznych są wolne od podatku.

Do art. 5 ust. (1) pkt. 12).

§ 7. Sumy wypłacane pracownikom zatrudnionym w służbie publicznej tytułem zwrotu kosztów służbowych, kosztów podróży oraz diety wolne są od podatku bez względu na to, czy są ustalone na podstawie zestawienia sum wydatkowanych czy też ryczałtowo. Obojętne jest przy tym, czy pracownik zaoszczędzi coś z sum przeznaczonych na te koszty.

Do art. 5 ust. (1) pkt 13).

§ 8. Wysokość poniesionych kosztów podróży (np. kosztów przejazdu i diet) nie wymaga udokumentowania, jeżeli nie przekracza norm układu zbiorowego pracy dla danego zawodu. Jeżeli dany zakład pracy nie jest objęty układem zbiorowym, wysokość kosztów podróży może być przyjęta na podstawie norm przewidzianych na takie koszty dla pracowników w podobnych zakładach, objętych układem zbiorowym, lub dla funkcjonariuszów państwowych. W przypadkach, gdy koszty podróży przekroczą normy wyżej przytoczone, wysokość ich powinna być udokumentowana (np. rachunkami hotelowymi, restauracyjnymi lub innymi dowodami, stwierdzającymi sam fakt odbycia podróży, jej kierunek, czas trwania itp. elementy), w przeciwnym zaś razie nadwyżka ponad normę podlega doliczeniu do wynagrodzenia.

Do art. 5 ust. (1) pkt 12) i 13).

§ 9. Do kosztów przesiedlenia wypłacanych przez pracodawcę w ramach stosunku pracy stosuje się odpowiednio przepisy §§ 7 i 8.

Do art. 5 ust. (1) pkt 14).

§ 10. 1. Koszty, o których mowa w art. 5 ust. (1) pkt 14), wyłącza się z podstaw opodatkowania, jeżeli są ponoszone z otrzymywanego wynagrodzenia.

2. Przepis art. 5 ust. (1) pkt 14) ma zastosowanie również przy czasowym pobycie na letnisku.

Do art. 5 ust. (1) pkt 16) i 17).

§ 11. Jeżeli wysokość zapomogi przewyższa kwotę 3.000 zł lub wysokość daru jubileuszowego — 6.000 zł przy obliczeniu podatku włącza się do podstaw opodatkowania jedynie nadwyżkę ponad wymienione sumy, traktując tę nadwyżkę jako wynagrodzenie nieperiodyczne (art. 12 ust. (5)).

Do art. 5 ust. (1) pkt 18)

§ 12. Nagrody za wynalazki nie podlegają opodatkowaniu nawet w tych przypadkach, gdy wynalazek został dokonany w czasie pełnienia pracy oraz gdy osobą wypłacającą jest pracodawca nagrodzonego.

Do art. 5 ust. (1) pkt 20).

§ 13. Opodatkowaniu nie podlegają wynagrodzenia na zasadzie specjalnych ustaw zwolnione od podatku, a w szczególności:

a) uposażenia funkcjonariuszów państwowych, do których stosuje się dekret Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 27 grudnia 1944 r. o tymczasowym unormowaniu stosunku służbowego i zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 16. poz. 89);

b) uposażenia wojska, profesorów, pomocniczych sił naukowych w państwowych szkołach akademickich i nauczycieli, służby bezpieczeństwa publicznego, w tym Milicji Obywatelskiej, straży więziennej i straży granicznej;

c) zaopatrzenia emerytalne i inne świadczenia, przyznane od dnia 1 lutego 1934 r. funkcjonariuszom państwowym i zawodowym wojskowym oraz pracownikom, których stosunek służbowy ma charakter publiczno-prawny, w przedsiębiorstwach „Polskie Koleje Państwowe", „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" i w monopolach państwowych.

Do art. 6.

§ 14. Przepisy art. 6 mają zastosowanie w przypadku, gdy umowa między Państwem Polskim a innym państwem o zapobieżeniu podwójnemu opodatkowaniu nie zawiera odmiennych postanowień. Podatnik, żądający na zasadzie art. 6 zwolnienia od opodatkowania, obowiązany jest udowodnić, że wynagrodzenie jego podlega za granicą podatkowi tego samego rodzaju. Wynagrodzenie to wyłącza się spod opodatkowania po stwierdzeniu, że właściwe obce państwo postępuje według zasad wzajemności co do takich samych przychodów, osiąganych na obszarze Polski.

Do art. 7.

§ 15. 1. Na równi z wypłatą wynagrodzenia traktuje się uzyskanie przez pracownika możności dysponowania należną mu sumą wynagrodzenia.

2. Czasokresem wypłaty jest okres, za jaki pracodawca według umowy oblicza i wypłaca wynagrodzenie.

Do art. 9 i 10.

§ 16. Zniżkę rodzinną z art. 9 stosuje się tylko wówczas, gdy obydwa warunki, przewidziane w art. 9 ust. (2), zachodzą jednocześnie, tj. gdy wynagrodzenie podatnika nie przekracza 120.000 zł w stosunku rocznym i jednocześnie tenże podatnik nie jest podatnikiem w podatku dochodowym

§ 17. 1. Zniżkę lub zwyżkę rodziną stosuje pracodawca na podstawie złożonego przez pracownika pisemnego oświadczenia o stanie rodzinnym. Oświadczenie powinno zawierać następujące dane: imiona i nazwiska członków rodziny, wiek, stopień pokrewieństwa, nazwę i adres zakładu, w którym jest pobierana nauka lub odbywana praktyka zawodowa, zaznaczenie czy i jakie posiadają źródła dochodu oraz klauzulę stwierdzającą, że podatnik składa oświadczenie pod odpowiedzialnością karną za złożenie oświadczenia niezgodnego z rzeczywistością.

2. W razie wątpliwości nasuwających się pracodawcy lub władzy kontrolującej pracownik jest obowiązany przedstawić pismem zaświadczenie biura ewidencji ludności, biura meldunkowego lub komitetu domowego (blokowego) o stanie rodzinnym, zaświadczenie zakładu, szkoły lub osoby, u której jest pobierana nauka bądź odbywana praktyka zawodowa, oraz zaświadczenie właściwego urzędu skarbowego co do faktu posiadania źródeł dochodu.

3. Zaświadczenia i oświadczenia, o których mowa w ust. 1 i 2, pracodawca obowiązany jest przechowywać w okresie 5 lat, licząc od chwili wygaśnięcia obowiązku podatkowego.

4. Za źródła dochodu, wymienione w art. 9 ust. (4) dekretu, uważa się źródła przychodów, wymienione w dekrecie o podatku dochodowym, oraz wynagrodzenie za pracę. Jeżeli dochód z tych źródeł nie przekroczy minimum wolnego od podatku dochodowego lub podatku od wynagrdzeń, to posiadanie tego rodzaju źródła przychodów nie stanowi przeszkody do zastosowania zniżki na danego członka rodziny.

§ 18. 1. O każdej zmianie, mającej wpływ na stosowanie zniżki lub zwyżki, pracownik ma obowiązek złożyć oświadczenie przewidziane w § 17.

2. Zmianę w stanie rodzinnym należy uwzględnić przy wypłacie wynagrodzenia za następny okres wypłaty po zajściu zmiany.

Do art. 11 i 12.

§ 19. Przy obliczaniu podatku odrzuca się końcówki wyrażone w groszach, pozostawiając podatek w pełnych złotych.

Do art. 11 ust. (2).

§ 20. 1. W celu ustalenia właściwej podstawy do znalezienia stopy procentowej podatku należy wypłacane wynagrodzenie obliczyć w stosunku rocznym, mnożąc:

sumę wypłaty dziennej	przez 300
sumę wypłaty tygodniowej	przez 52
sumę wypłaty miesięcznej	przez 12

w zależności od okresu, za jaki według umowy o pracę pracodawca oblicza i wypłaca wynagrodzenie.

P r z y k ł a d y:

I. Pracownik według umowy o pracę z tygodniowym okresem wypłaty wynogrodzenia otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 100 zł dziennie. W jednym tygodniu przepracował 4 dni i za ten tygodniowy okres wypłaty otrzymał 400 zł. Dla uzyskania rocznej kwoty wynagrodzenia mnoży się 400 zł przez 52 i uzyskuje się sumę 20.800 zł, której odpowiada stopa procentowa podatku 1.5%; w innym tygodniu przepracował ten pracownik 6 dni i otrzymał 600 zł.

600 zł × 52 = 31.200 zł.

Stopa procentowa podatku wynosi 2.5%.

II. Pracownik według umowy o pracę z miesięcznym okresem wypłaty wynagrodzenia otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 2.100 zł miesięcznie. W pierwszym miesiącu po przyjęciu do pracy przepracował 20 dni i otrzymał wynagrodzenie 1.400 zł; podstawa do ustalenia stopy procentowej podatku wynosi:

1.400 zł × 12 = 16.800 zł

Stopa procentowa podatku wynosi 1%. Przy pracy całomiesięcznej podstawa wynosi

2.100 zł × 12 = 25.200 zł,

a stopa procentowa podatku 2%.

2. W celu ustalenia właściwej podstawy do znalezienia stopy procentowej podatku przy wypłacie wynagrodzeń pracownikom sezonowym należy takie wynagrodzenia obliczać w stosunku rocznym, mnożąc:

sumę wypłaty dziennej	przez 200
sumę wypłaty tygodniowej	przez 34
sumę wypłaty miesięcznej	przez 8

3. Za pracowników sezonowych uważa się pracowników zatrudnionych na robotach publicznych, ziemnych i brukarskich, w przedsiębiorstwach budowlanych, w żegludze śródlądowej i przy spławie, jeżeli roboty trwają nie dłużej niż 8 miesięcy w ciągu roku oraz jeżeli umowa o pracę zastrzega sezonowy charakter zatrudnienia, a pracownik przed lub po upływie okresu sezonowej pracy nie jest u tego samego pracodawcy zatrudniony przy innych pracach.

§ 21. Przy każdej wypłacie wynagrodzenia, którego wysokość obliczona w stosunku rocznym przekroczy 12.000 zł, pobiera się podatek według skali art. 11 dekretu drogą potrącenia przez pracodawcę. Jeżeli wysokość wynagrodzenia ulegnie zmianie, należy już przy najbliższej wypłacie uwzględnić zmianę i za podstawę potrącenia przyjąć kwotę zmienionego wynagrodzenia, obliczoną w stosunku rocznym.

§ 22. W przypadkach wypłacania pracownikom zaliczek na wynagrodzenie należy rozróżnić 3 formy tego rodzaju wypłat:

1) wysokość wynagrodzenia nie została ostatecznie ustalona (np. brak umowy zbiorowej), a wypłacane są jedynie zaliczki,
2) wysokość wynagrodzenia została ustalona, jednakże wypłata następuje częściowo,
3) wypłaca się pracownikowi zaliczkę na wynagrodzenie z tym, że zostanie ona potrącona przy najbliższej wypłacie wynagrodzenia lub też będzie odliczana częściami w ciągu kilku okresów wypłaty.

Kwalifikacja podatkowa zaliczek:

W przypadku 1) zaliczkę taką traktuje się jak zwykłe wynagrodzenie, od którego podatek należy potrącić przy każdej wypłacie, biorąc za podstawę do ustalenia podatku kwotę wypłacanej zaliczki, obliczonej w stosunku rocznym. Po ustaleniu ostatecznej sumy wynagrodzenia od wypłacanego wyrównania należy potrącić różnicę pomiędzy sumą podatku przypadającą od ostatecznie ustalonej sumy wynagrodzenia a sumą podatku pobranego od uprzednio wypłaconej zaliczki.

Przykład: w miesiącach wrześniu i październiku wypłacono pracownikowi zaliczkę w sumie 2.500 zł za każdy miesiąc i potrącono podatek według stopy 2% po 50 zł co miesiąc. W miesiącu listopadzie ostatecznie ustalono kwotę miesięcznego wynagrodzenia na sumę 4.000 zł i wypłacono wyrównanie po 1.500 zł za dwa ubiegłe miesiące. Od 4.000 zł według stopy 4% należy się tytułem podatku 160 zł, przy wypłacie zaliczki potrącono 50 zł, obecnie zatem przy wypłacie wyrównania potrąceniu podlega 110 zł za każdy miesiąc.

W przypadku 2) stopę procentową ustala się od całej wysokości należnego wynagrodzenia i stopę tę stosuje się do wypłacanej zaliczki.

W przypadku 3) zaliczka taka, będąca formą pożyczki, nie podlega opodatkowaniu w chwili wypłacania zaliczki. Przy wypłacie jednak wynagrodzenia podstawę opodatkowania stanowi kwota, jaką pracownik otrzymałby, gdyby zaliczka lub jej część nie została potrącona.

§ 23. 1. W przypadku pokrywania przez pracodawcę z własnych funduszów podatku obciążającego pracownika należy wypłacane pracownikowi wynagrodzenie netto przeliczyć według poniższej tabeli na odpowiadające mu wynagrodzenie brutto, od którego należy obliczyć podatek według skali art. 11.

Stopień wynagrodzenia	Wysokość wynagrodzenia netto w stosunku rocznym		Stanowi w stosunku do wynagrodzenia brutto (stopa procentowa)
	ponad zł	do zł	%
9	56.400	65.100	93
10	65.100	73.600	92
11	73.600	81.900	91
12	81.900	90.000	90
13	90.000	97 900	89
14	97.900	105.600	88
15	105.600	113.100	87
16	113.100	118.400	85
17	118.400	132.800	83
18	132.800	145.800	81
19	145.800	158.000	79
20	158.000	184.800	77
21	184.800	210.000	75
22	210.000	233.600	73
23	233.600	255.600	71
24	255.600	276.000	69
25	276.000	301.500	67
26	301.500	325.000	65
27	325.000	342.500	63
28	342.500	366.000	61
29	366.000	413.000	59
30	413.000	456.000	57
31	456.000	495.000	55
32	495.000	530.000	53
33	530.000		50

Przykład:

Wypłacane wynagrodzenie netto wynosi 8.000 zł miesięcznie, w stosunku rocznym 96.000 zł.

Sumę 96.000 zł należy pomnożyć przez 100 i podzielić przez 89 (z powyższej tabeli) według wzoru:

W b = (W n × 100) : P.

(W b — wynagrodzenie brutto, W n — wynagrodzenie netto, P. — stopa procentowa)

W b = (96.000 zł × 100) : 89 = 107.865 zł.

Zgodnie ze skalą art. 11 podatek od tej sumy wynagrodzenia pobiera się według 11% stopy.

2. Jeżeli oprócz podatku od wynagrodzeń pracodawca pokrywa z własnych funduszów również inne obciążające pracownika świadczenia publiczne, dodaje się do wynagrodzenia netto kwotę wszystkich tego rodzaju świadczeń pokrytych za pracownika przez pracodawcę i do otrzymanej w ten sposób sumy stosuje się tryb postępowania przytoczony w punkcie poprzedzającym.

Do art. 12 ust. (4).

§ 24. Przykład obliczenia podatku od wynagrodzeń periodycznych zmiennych:

Okres wypłaty	Wynagrodzenie miesięczne w złotych	Wynagrodzenie w stosunku rocznym w złotych	Wysokość wypłaconego wynagrodzenia od początku roku w złotych	Podatek należny za dany miesiąc: stopa procentowa podatku %	Podatek należny za dany miesiąc: złotych	Podatek należny od początku roku w złotych	Podatek zapłacony do początku roku w złotych	Do zapłacenia złotych	UWAGI
Styczeń	5.000	60.000	5.000	6	300	300	—	300	Wynagrodzenie doprowadza się do stosunku rocznego zgodnie z art. 11 ust. (2)
Luty	3.500	42.000	8.500	3	105	405	300	105	
Marzec	6.000	—	14.500	1	—	145	405	—	Z powodu przekroczenia sumy 12 000 zł podatek oblicza się w myśl art. 12 ust. (6)
Kwiecień	4.500	—	19.000	1,5	—	285	405	—	
Maj	6.000	—	25.000	2	—	500	405	95	
Czerwiec	7.000	—	32.000	2,5	—	800	500	300	
Lipiec	3.000	—	35.000	2,5	—	875	800	75	
Sierpień	5.000	—	40.000	3	—	1200	875	325	
Wrzesień	5.500	—	45.500	4	—	1820	1200	620	
Październik	4.000	—	49.500	5	—	2475	1820	655	
Listopad	2.000	—	51.500	5	—	2575	2475	100	
Grudzień	2.000	—	53.500	5	—	2675	2575	100	
Razem . .	**53.200**							**2.675**	

Do art. 12 ust. (5).

§ 25. Przykład obliczania podatku od wynagrodzeń nieperiodycznych (jednorazowych) wypłacanych obok wynagrodzenia periodycznego:

Okres wypłaty	Wynagrodzenie periodyczne miesięczne w złotych	Wynagrodzenie periodyczne w stosunku rocznym w złotych	Stopa procentowa podatku	Suma podatku od wynagrodzenia periodycznego w złotych	Wynagrodzenie nieperiodyczne w złotych	Wynagrodzenie nieperiodyczne poprzednio wypłacone w złotych	Łączna suma wynagrodzenia nieperiodycznego bieżącego i poprzednio wypłaconego	Wynagrodzenie nieperiodyczne łącznie z periodycznym w złotych	Stopa procentowa podatku %	Podatek od wynagrodzeń nieperiodycznych	Razem podatek w złotych
Styczeń	7,000	84.000	9	630	—	—	—	—	—	—	630
Luty	7,000	84.000	9	630	7.000	—	7.000	91.000	10	700	1.330
Marzec	7,000	84.000	9	630	—	—	—	—	—	—	630
Kwiecień	7,000	84.000	9	630	—	—	—	—	—	—	630
Maj	7,000	84.000	9	630	—	—	—	—	—	—	630
Czerwiec	7,000	84.000	9	630	14.000	7.000	21.000	105.000	11	1.540	2.170
Lipiec	7,000	84.000	9	630	—	—	—	—	—	—	630
Sierpień	7,000	84.000	9	630	—	—	—	—	—	—	630
Wrzesień	7,000	84.000	9	630	—	—	—	—	—	—	630
Październik	7,000	84.000	9	630	12.000	21.000	33.000	117.000	12	1.440	2.070
Listopad	7,000	84.000	9	630	—	—	—	—	—	—	630
Grudzień	7,000	84.000	9	630	—	—	—	—	—	—	630

Do art. 12 ust. (4) i (5).

§ 26. Do wynagrodzeń za pracę w godzinach nadliczbowych lub za specjalną wydajność pracy (premie) stosuje się sposób obliczania podany w § 24, jeżeli wypłata tego rodzaju wynagrodzenia ma charakter periodyczny zmienny. Jeżeli wynagrodzenie takie nie ma charakteru periodycznego, lecz tylko sporadyczny, należy zastosować sposób podany w § 25.

Do art. 12 ust. (6).

§ 27. Przykład obliczenia podatku od wynagrodzeń nieperiodycznych:

Okres wypłaty	Suma wypłaty	Suma wynagrodzenia wypłaconego od początku roku w złotych	Stopa procentowa podatku %	Podatek należny od całości wynagrodzenia w złotych	Podatek zapłacony od początku roku w złotych	Podatek do potrącenia w złotych
Styczeń	13.000	—	1	130	—	130
Marzec	9.000	22.000	1.5	330	130	200
Lipiec	14.000	36.000	2.5	900	330	570
Wrzesień	10.000	46.000	4	1840	900	940
Grudzień	5.000	51.000	5	2550	1.840	710
						2.550

Tego rodzaju postępowanie stosuje się, poczynając od stycznia każdego roku kalendarzowego.

Do art. 12 ust. (7).

§ 28. 1. Jeżeli z wynagrodzenia, ustalonego do wymiaru podatku, po potrąceniu przypadającej kwoty podatkowej pozostanie mniej niż wynosi najwyższe wynagrodzenie wolne od podatku, wówczas należy podatek obliczyć i potrącić tylko w wysokości nadwyżki wynagrodzenia ponad tę górną granicę wynagrodzenia wolnego od podatku.

Przykład: zł

Wynagrodzenie miesięczne 1.005

co stanowi w stosunku rocznym zł 12.060

stopa procentowa podatku 1%, podatek 10

pozostaje pracownikowi 995

Ponieważ wynagrodzenie wolne od podatku wynosi 1.000

zaś nadwyżka ponad to wynagrodzenie wolne od podatku wynosi 5

podatek należy pobrać w kwocie 5 zł zamiast 10

2. Podatek należy potrącić w ten sposób, aby z wynagrodzenia wyższego stopnia po pobraniu podatku nie pozostało mniej, niż pozostaje z wynagrodzenia bezpośrednio niższego stopnia, po potrąceniu podatku na ten stopień przypadającego.

Przykład: zł

Wynagrodzenie miesięczne 4.030

w stosunku rocznym 48.360 zł, stopa procentowa podatku 5%, podatek 201

pozostaje pracownikowi 3.829

najwyższe wynagrodzenie bezpośrednio niższego stopnia 48.000 zł rocznie czyli miesięcznie 4.000

stopa procentowa podatku 4%, podatek 160

pozostaje pracownikowi 3.840

Podatek należy zatem pobrać w wysokości różnicy pomiędzy sumą 4,030 zł a sumą 3.840 zł czyli w kwocie 190 zł.

Do art. 13 ust. (1)

§ 29. 1. Przy każdej wypłacie wynagrodzenia, nieprzekraczającego na poszczególnego pracownika 60.000 zł w stosunku rocznym, pracodawca jest obowiązany uiścić z własnych funduszów dodatkową opłatę, zgodnie ze skalą art. 13 ust. (1) dekretu.

2. W celu ustalenia kwoty dodatkowej opłaty przy wypłacie wynagrodzeń miesięcznych, tygodniowych lub dziennych wysokość rocznej dodatkowej opłaty należy podzielić przez 12, 52 lub 300. Ma tu odpowiednie zastosowanie przepis § 19.

3. Kwoty dodatkowych opłat powinny być uwidocznione w listach płacy i w wykazach potrąceń w oddzielnej rubryce.

§ 30. 1. Jeżeli przy wypłacie wynagrodzeń periodycznych zmiennych (art. 12 ust. (4)) wynagrodzeń jednorazowych wypłacanych obok wynagrodzenia periodycznego (art. 12 ust. (5)) oraz wynagrodzeń nieperiodycznych (art. 12 ust. (6)) okaże się, że w ciągu roku kalendarzowego dodatkowa opłata uiszczona została w sumie za niskiej, pracodawca jest obowiązany różnicę wpłacić w terminie do 7 dnia następnego miesiąca po dniu ostatniej wypłaty.

2. Gdyby z obliczenia wynikła nadpłata, pracodawcy przysługuje prawo wycofania nadwyżki z bieżąco wpłacanych kwot dodatkowej opłaty od wynagrodzeń wszystkich pracowników danego zakładu pracy za pierwsze miesiące następnego roku kalendarzowego.

3. O dokonanej wpłacie w myśl ust. 1 lub wycofaniu nadpłaty zgodnie z ust. 2 pracodawca jest obowiązany pisemnie zawiadomić urząd skarbowy z przytoczeniem sposobu obliczenia niedoboru lub nadwyżki oraz ze wskazaniem, z jakiej wpłaty nadwyżkę wycofał.

Przykłady:

I. Przykład obliczenia dodatkowej opłaty od wynagrodzeń periodycznych zmiennych (art. 12 ust. (4)):

Okres wypłaty	Wynagrodzenie miesięczne w złotych	Wynagrodzenie w stosunku rocznym w złotych	Dodatkowa opłata za okres wypłaty w złotych
Styczeń	5.000	60.000	25
Luty	3.500	42 000	195
Marzec	6.000	72.000	—
Kwiecień	4.500	54.000	75
Maj	6.000	72 000	—
Czerwiec	7.000	84.000	—
Lipiec	3.000	36.000	225
Sierpień	5.000	60.000	25
Wrzesień	5 500	66.000	—
Październik	4.000	48.000	140
Listopad	2.000	24 000	270
Grudzień	2.000	24.000	270
	53.500		1.225

Od wynagrodzenia rocznego w wysokości 53.500 zł należy się dodatkowa opłata w sumie 900 zł. Ponieważ pracodawca wpłacił z tego tytułu w ciągu roku 1.225 zł, przysługuje mu prawo wycofania różnicy w wysokości 325 zł z bieżąco wypłacanych kwot dodatkowej opłaty od wynagrodzeń wszystkich pracowników danego zakładu pracy za pierwsze miesiące następnego roku kalendarzowego.

II. Przykład obliczenia dodatkowej opłaty od wynagrodzeń nieperiodycznych (jednorazowych), wypłacanych obok wynagrodzenia periodycznego (art. 12 ust.5)):

Okres wypłaty	Wynagrodzenie periodyczne w złotych	Wynagrodzenie nieperiodyczne w złotych	Razem wynagrodzenie za okres wypłaty w złotych	Łączne wynagrodzenie w stosunku rocznym w złotych	Dodatkowa opłata za okres wypłaty w złotych
Styczeń	3.000	—	3.000	36.000	225
Luty	3.000	—	3.000	36.000	225
Marzec	3.000	2.000	5.000	60.000	25
Kwiecień	3.000	—	3.000	36.000	225
Maj	3.000	—	3.000	36.000	225
Czerwiec	3.000	—	3.000	36.000	225
Lipiec	3.000	1.500	4.500	54.000	75
Sierpień	3.000	—	3.000	36.000	225
Wrzesień	3.000	—	3.000	36 000	225
Październik	3.000	—	3.000	36.000	225
Listopad	3.000	—	3.000	36.000	225
Grudzień	3.000	3.000	6.000	72.000	—
	36.000	6.500	42.500	—	2.125

Od wynagrodzenia rocznego w wysokości 42.500 zł należy się dodatkowo opłata w sumie 1.680 zł. Ponieważ pracodawca wpłacił z tego tytułu w ciągu roku 2.125 zł. przysługuje mu prawo wycofania różnicy w wysokości 445 zł z bieżąco wpłaconych kwot dodatkowej opłaty od wynagrodzeń wszystkich pracowników danego zakładu pracy za pierwsze miesiące następnego roku kalendarzowego.

III. Przykład obliczenia dodatkowej opłaty od wynagrodzeń nieperiodycznych (art. 12 ust. (6)).

Okres wypłaty	Wynagrodzenie miesięczne w złotych	Wynagrodzenie w stosunku rocznym w złotych	Dodatkowa opłata za okres wypłaty w złotych
Styczeń	4.000	48.000	140
Luty	3.500	42.000	195
Kwiecień	3.000	36 000	225
Czerwiec	2.000	24.000	270
Wrzesień	4.000	48.000	140
Październik	4.500	54.000	75
Listopad	5.000	60.000	25
Grudzień	6.000	72.000	—
	32.000	—	1.070

Od wynagrodzenia rocznego w wysokości 32.000 zł należy się dodatkowa opłata 2.700 zł. Ponieważ pracodawca wpłacił z tego tytułu w ciągu roku 1.070 zł obowiązany jest przy wpłacaniu podatku od ostatniej sumy wynagrodzenia za dany rok kalendarzowy uiścić dodatkową opłatę w wysokości 1.630 zł. stanowiącą różnicę pomiędzy sumą należną (2.700 zł) a już zapłaconą (1.070 zł), w terminie do dnia 7 następnego miesiąca po dniu wypłaty.

§ 31. 1. W celu ustalenia dodatkowej opłaty przy wypłacie jednemu pracownikowi dwóch lub więcej wynagrodzeń (art. 15) należy uwzględnić nie poszczególne kwoty wynagrodzeń lecz łączną ich sumę.

2. Wynagrodzenia za pracę zwolnione od podatku na mocy przepisów art. 5 bierze się pod uwagę przy ustalaniu wysokości dodatkowej opłaty za dany okres wypłaty.

Do art. 13 ust. (2).

§ 32. 1. Przedsiębiorstwa zorganizowane na zasadzie przepisów prawa handlowego, w których uczestniczy wyłącznie kapitał społeczny, uważa się za przedsiębiorstwa pozostające pod zarządem państwowym, jeżeli udział Skarbu Państwa w kapitale zakładowym wynosi co najmniej 51%.

2. Komunalne kasy oszczędności, działające na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 95 poz. 860), zalicza się do kategorii zakładów będących pod zarządem związku samorządowego. To samo dotyczy Związku Komunalnych Kas Oszczędności, powołanego do życia rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 16 lipca 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 156).

Do art. 13 ust. (3).

§ 33. 1. Zwalnia się od opłaty dodatkowej:

a) fundacje i instytucje kredytowe.

b) instytucje prawnie uznanych związków religijnych,

c) stowarzyszenia wyższej użyteczności,

d) partie polityczne,

e) instytucje i przedsiębiorstwa ubezpieczeniowe,

f) instytucje dobroczynne, instytucje opieki społecznej i zakłady opiekuńcze, których zadaniem jest prowadzenie burs, internatów, ośrodków zdrowia, przychodni leczniczych, zakładów poprawczych przytułków, schronisk noclegowych itp. urządzeń o celach opieki społecznej.

g) instytucje, organizacje i zrzeszenia, pokrywające swe wydatki ze składek członkowskich i dotacji publicznych, jeżeli zgodnie z postanowieniami statutu nie mają one charakteru zarobkowego w stosunku do wynagrodzeń pracowników centrali i oddziałów (z wyłączeniem wynagrodzeń pracowników przedsiębiorstw prowadzonych przez te instytucje, organizacje i zrzeszenia).

h) instytucje społeczne i oświatowe wyłącznie w stosunku do wynagrodzeń wypłacanych pracownikom, zatrudnionym przy realizowaniu niezarobkowych celów w statucie przewidzianych.

i) szpitale, odpowiadające warunkom określonym w art. 3 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o zakładach leczniczych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 382); kliniki szkół akademickich oraz prowadzone przez zrzeszenia pracownicze ośrodki zdrowia, przychodnie, sanatoria i domy wypoczynkowe.

j) prywatne szkoły akademickie (ustawa z dnia 15 marca 1933 r. o szkołach akademickich (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 1, poz. 6), prywatne szkoły, kursy oraz zakłady wychowawcze wszelkich typów, przewidzianych w ustawie z dnia 11 marca 1932 r. o ustroju szkolnictwa (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 389); w przypadkach wątliwych o charakterze szkoły orzeka kurator okręgu szkolnego.

k) szkolne organizacje samopomocowe.

l) Związek Rewizyjny Spółdzielni Rzeczypospolitej Polskiej i spółdzielnie należące do tego Związku. Związek Gospodarczy Spółdzielni Rzeczypospolitej Polskiej „Społem" oraz Centralną Kasę Spółek Rolniczych.

m) Związek Inwalidów Wojennych Rzeczypospolitej Polskiej w stosunku do wynagrodzeń pracowników zatrudionych w centrali i w oddziałach (z wyłączeniem wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach należących do Związku),

n) instytucję Polską YMCA w stosunku do wynagrodzeń pracowników centrali, oddziałów i zakładów służących celem wykonywania statutowej działalności instytucji,

o) Związek Samopomocy Chłopskiej w stosunku do wynagrodzeń pracowników centrali i oddziałów,

p) organizację młodzieży Towarzystwo Uniwersytetów Robotniczych w stosunku do wynagrodzeń wypłacanych pracownikom centrali i oddziałów,

r) pracodawców, zatrudniających uczniów przemysłowych na podstawie umów o naukę (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) oraz praktykantów w stosunku do wynagrodzeń wypłacanych tym uczniom i praktykantom.

s) pracodawców, zatrudniających dozorców domowych, fizycznych pracowników rolnych oraz pomoc domową (służących) w stosunku do wynagrodzeń wypłacanych tym kategoriom pracowników, przy czym — jeśli chodzi o pomoc domową — ze zwolnienia korzysta pracodawca tylko w odniesieniu do jednego pracownika tej kategorii,

t) za uprzednią pisemną zgodą dyrektora właściwej izby skarbowej pracodawców wypłacających wynagrodzenia nieperiodyczne (art. 12 ust. (6)) w odniesieniu do

dodatkowej opłaty od tych wynagrodzeń nieperiodycznych. jeżeli zostanie stwierdzone, iż tego rodzaju system wynagradzania pracowników jest stałe stosowany przez pracodawcę.

2. Obniża się stawki dodatkowej opłaty pracodawcom, zatrudniającym pracowników na podstawie stosunku pracy, lecz w okresie niepełnego dnia pracy np. buchalterów na godziny, administratorów domów, prowadzących meldunki itp. — w stosunku do wynagrodzeń wypłacanych tym kategoriom pracowników:

a) o 50%, jeżeli pracownik jest zatrudniony przynajmniej u 2 pracodawców,
b) o 75%, jeżeli jest zatrudniony przynajmniej u 4 pracodawców,
c) o 85%, jeżeli jest zatrudniony przynajmniej u 6 pracodawców.

3. Ulga wymieniona w ust. 2, przysługuje w tych tylko przypadkach, gdy pracodawca będzie prowadził wykaz pozostałych pracodawców zatrudniających danego pracownika z podaniem dokładnego ich adresu.

Do art. 14 ust. (2).

§ 34. Upoważnia się dyrektorów izb skarbowych do zwalniania od obowiązku składania wykazów potrąceń albo list płacy pracodawców, prowadzących prawidłowe księgi handlowe, a zatrudniających ponad 200 pracowników.

Do art. 15.

§ 35. Wypłata dwóch lub więcej wynagrodzeń ma miejsce w tych przypadkach, gdy pracownik pełni u jednego paracodawcy kilka odrębnych funkcji, nie mających ze sobą ścisłej łączności, np. praca biurowa, za pełnienie której pobiera jedno wynagrodzenie, i administracja domu czynszowego, będącego własnością tegoż przedsiębiorstwa, za którą to administrację pracownik pobiera drugie wynagrodzenie. Jeżeli łączna suma takich odrębnych wynagrodzeń przekroczy w okresie roku kwotę 30.000 zł pracodawca obowiązany jest ustalić wysokość należnego podatku od łącznej sumy, odliczyć podatek już w ciągu roku zapłacony, różnicę zaś potrącić najpóźniej od wynagrodzenia należnego za miesiąc grudzień danego roku i wpłacić do kasy właściwego urzędu skarbowego do dnia 7 stycznia następnego roku.

Do art. 15, 16 i 17

§ 36. Przy obliczaniu różnicy podatku w myśl art. 15, 16 i 17 należy zastosować zniżkę lub zwyżkę rodzinną (art. 9 i 10) z uwzględnieniem stanu rodzinnego na dzień 31 grudnia roku kalendarzowego poprzedzającego rok, w którym powstał obowiązek obliczenia i wpłacenia podatku (art. 15 ust. (2), art. 16 i art. 17 ust. (2)).

§ 37. 1. W przypadkach, w których pracodawca nie potrącił należnego podatku od wypłaconych wynagrodzeń, lecz ponósł go z własnych funduszów, należy przy obliczeniu łącznej sumy wynagrodzeń przyjąć wynagrodzenie w sumie brutto, to znaczy do sumy otrzymanego przez pracownika wynagrodzenia doliczyć zapłacony przez pracodawcę podatek.

2. W celu ustalenia podatku od łącznych wynagrodzeń bierze się pod uwagę również takie wynagrodzenia, które ze względu na wysokość nieprzekraczającą kwoty 12.000 zł (art. 5 ust. (1) pkt 19) nie podlegały opodatkowaniu u poszczególnych pracodawców. Wynagrodzeń zwolnionych na mocy pozostałych przepisów art. 5 dekretu nie bierze się pod uwagę.

3. Obliczenia różnicy podatku od łącznych wynagrodzeń należy przeprowadzać na przepisanych w tym celu formularzach.

4. Nie ma obowiązku składania obliczenia różnicy w przypadkach, gdy pracownik był zatrudniony u dwóch lub więcej pracodawców nie równocześnie, jak również wtedy, gdy łączna suma wynagrodzeń otrzymanych w ciągu ubiegłego roku od wszystkich pracodawców razem nie przekroczyła 12.000 zł.

5. Nie stosuje się przepisu art. 17, jeżeli przeprowadzone obliczenia nie wykażą nadwyżki ponad sumę podatku potrąconego przy wypłatach za poszczególne okresy wypłaty.

Do art. 17 ust. (3).

§ 38. 1. Jeżeli z łącznej sumy wynagrodzeń, ustalonej do wymiaru podatku, po potrąceniu należnej sumy podatku, pozostanie mniej, niż wynosi najwyższe wynagrodzenie wolne od podatku, wówczas należy podatek obliczyć i pobrać tylko w wysokości nadwyżki wynagrodzenia ponad górną granicę wynagrodzenia wolnego od podatku.

Przykład:	zł
Łączne wynagrodzenie roczne wynosi	12.100
stopa podatkowa 1%, podatek	121
pozostaje podatnikowi	11.979
roczne zaś wynagrodzenie wolne od podatku wynosi	12.000
należy zatem pobrać jedynie nadwyżkę ponad to wynagrodzenie w wysokości	100

2. Podatek należy pobrać w ten sposób, aby z wynagrodzenia wyższego stopnia po uwzględnieniu podatku nie pozostało mniej, niż pozostaje z najwyższego wynagrodzenia bezpośrednio niższego stopnia, po pobraniu podatku na ten stopień przypadającego.

Przykład:	zł
Łączne wynagrodzenie roczne wyniosło	48.400
stopa podatkowa 5%, podatek	2.420
pozostaje pracownikowi	45.980
najwyższe wynagrodzenie bezpośrednio niższego stopnia	48.000
stopa podatkowa 4%, podatek	1.920
pozostaje pracownikowi	46.080

Podatek należy zatem pobrać w wysokości różnicy pomiędzy sumą 48.400 zł a sumą 46.080 zł czyli w kwocie 2.320 zł.

Do art. 20.

§ 39. 1. Przepisy dekretu o podatku od wynagrodzeń mają zastosowanie do wynagrodzeń wypłacanych od dnia 1 września 1945 r. bez względu na czas, za jaki przypadają.

2. Przy ustalaniu wysokości różnicy podatku w myśl art. 15 oraz różnicy od łącznych wynagrodzeń (art. 17) za rok 1945 skalę podatku przewidzianą w dekrecie, a odpowiadającą sumie całorocznego wynagrodzenia stosuje się do wynagrodzeń wypłaconych w okresie wrzesień — grudzień 1945 r. Podatek należny od wynagrodzeń wypłaconych do dnia 31 sierpnia 1945 r. należy obliczyć według skali przewidzianej w ustawie o państwowym wydatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 2, poz. 6) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 26, poz. 226, z 1939 r. Nr. 89, poz. 566, z 1944 r. Nr. 9, poz. 46), również odpowiadającej sumie całorocznego wynagrodzenia.

3. W przypadkach, gdy po dniu wejścia w życie dekretu wypłacane jest wyrównanie wynagrodzenia za okres poprzedzający dzień 1 września 1945 r. do obliczenia należnego podatku stosuje się analogicznie przepis § 22 pkt 1).

4. Przy wypłacie wynagrodzeń nieperiodycznych (art. 12 ust. (6)) oraz periodycznych zmiennych (art. 12 ust. (4)) za okres wrzesień — grudzień 1945 r. za podstawę do obliczenia podatku według skali art. 11 przyjmuje się wysokość wynagrodzenia wypłaconego od początku roku, zaś odliczeniu od sumy przypadającego podatku podlega podatek pobrany od początku roku na zasadzie przepisów w tym okresie obowiązujących.

§ 40. Pracodawcom, którzy przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia dokonali potrącenia podatku według przepisów poprzednio obowiązujących lub też przy obliczeniu podatku zastosowali niewłaściwy sposób ustalenia wysokości wynagrodzenia lub też nienależnie uiścili dodatkową opłatę z art. 13 dekretu, służy prawo sprostowania dokonanych obliczeń i wpłat oraz potrącenia ewent. nadpłaty zarówno z podatku, jak i dodatkowej opłaty, należnych za miesiące następne. Gdyby z obliczenia okazało się, że podatek lub dodatkową opłatę wpłacono w kwocie za niskiej, różnicę należy dopłacić w terminie do dnia 7 kwietnia 1946 r. bez obowiązku opłacenia odsetek. O dokonanym sprostowaniu pracodawca jest obowiązany zawiadomić urząd skarbowy w powyższym terminie.

§ 41. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1. września 1945 r.

Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski

267
ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 25 marca 1946 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o należnościach ławników.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 96 z dnia 19 kwietnia 1946 r.)

Na podstawie art. 1 ust. (2) dekretu z dnia 4 grudnia 1945 r. o należnościach ławników za udział w posiedzeniach sądowych oraz o karach porządkowych na ławników (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 336) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ławnicy, utrzymujący się z dziennego zarobku, otrzymują na żądanie za złożeniem zaświadczenia pracodawcy odszkodowanie za utracony w związku z czynnościami urzędowymi w charakterze ławnika zarobek. Wysokość odszkodowania za utracony dzienny zarobek nie może przekraczać 200 zł.

§ 2. Ławnicy, zamieszkali poza siedzibą sądu otrzymują diety w wysokości 50 zł dziennie oraz zwrot kosztów przejazdu publicznym środkiem komunikacji do sądu i z powrotem. Przy jeździe koleją zwraca się najwyżej koszt przejazdu drugą klasą. Jeżeli w miejscu zamieszkania ławnika nie ma publicznych środków komunikacji, ma on prawo do zwrotu przejazdu według zatwierdzonej przez władzę taryfy najmu koni, a w braku takiej taryfy według cen odpowiadających miejscowym stosunkom. Zwrot kosztów przejazdu należy się ławnikowi także w przypadku korzystania przezeń z własnego środka komunikacji.

§ 3. O przyznaniu diet oraz o zwrocie utraconego przez ławnika zarobku i kosztów przejazdu orzeka kierownik sądu, w którym ławnik pełni czynności urzędowe.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z. Minister Sprawiedliwości: Leon Chajn
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski

268
ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 5 kwietnia 1946 r.

w sprawie utworzenia Sądu Okręgowego w Częstochowie i w sprawie przeniesienia części ksiąg hipotecznych z wydziałów hipotecznych Sądów Okręgowych w Kaliszu, Piotrkowie i Sosnowcu do wydziału hipotecznego Sądu Okręgowego w Częstochowie.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 97 z dnia 19 kwietnia 1946 r.)

Na podstawie art. 1 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 4 listopada 1944 r. o upoważnieniu do tworzenia sądów oraz zmiany ich okręgów a ponadto do przenoszenia sędziów na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 58) oraz na podstawie art. 271 Prawa o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 102, poz. 863) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 30, poz. 220, z 1944 r. Nr 11, poz. 56, Nr 15, poz. 84 oraz z 1945 r. Nr. 9, poz. 46 i Nr. 11, poz. 54) zarządzam, co następuje:

§ 1. Tworzy się w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie Sąd Okręgowy w Częstochowie.

§ 2. Wyłącza się: z okręgu Sądu Okręgowego w Kaliszu okręgi Sądów Grodzkich w Wieluniu i Wieruszowie, z okręgu Sądu Okręgowego w Piotrkowie okręgi Sądów Grodzkich w Brzeźnicy, Częstochowie, Kłobucku, Krzepicach, Pławnie i Radomsku, z okręgu Sądu Okręgowego w Sosnowcu okręgi Sądów Grodzkich w Koziegłowach, Zawierciu i Żarkach — i włącza się je do okręgu Sądu Okręgowego w Częstochowie.

§ 3. Sprawy z wymienionych w § 2 sądów grodzkich, które przed dniem 1 maja 1946 r. wpłyną do sądów okręgowych właściwych według przepisów przed tym dniem obowiązujących, toczą się w tych sądach do ich prawomocnego ukończenia.

§ 4. Wyłącza się z właściwości wydziałów hipotecznych Sądów Okręgowych w Kaliszu, Piotrkowie i Sosnowcu nieruchomości położone w powiatach częstochowskim, radomszczańskim, wieluńskim i zawierciańskim i wszystkie księgi hipoteczne dotyczące tych nieruchomości znajdujące się w wydziałach hipotecznych wyżej wymienionych sądów okręgowych, przenosi się z tych wydziałów hipotecznych do wydziału hipotecznego Sądu Okręgowego w Częstochowie.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1946 r.

w/z. Minister Sprawiedliwości: Leon Chain

269
ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 9 lutego 1946 r.

o uchyleniu rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 18. czerwca 1929 r., zawierającego przepisy o granicach wytrzymałości materiałów i konstrukcyj budowlanych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 95 z dnia 19 kwietnia 1946 r.)

Na podstawie art. 375 lit. b rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. z 1939 r. Nr 34, poz 216) zarządzam, co następuje:

§ 1. Uchyla się rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 18 czerwca 1929 r., zawierające przepisy o granicach wytrzymałości materiałów i konstrukcyj budowlanych (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 431), zmienione rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 lipca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 388).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z. Minister Odbudowy: Juliusz Żakowski.

270
ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRZEMYSŁU

z dnia 23 maja 1946 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Aprowizacji i Handlu o uregulowaniu cen węgla, koksu i brykietów na rynek krajowy.

(Przedruk z Dz. U. R. P. nr 26, poz. 170 z dnia 17 czerwca 1946 r.)

Na podstawie art. 1 ust. 2 lit. c rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 kwietnia 1932 r. w sprawie regulowania obrotu węgla (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 294) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ceny hurtowe węgla, brykietów i koksu w sprzedaży z kopalń na rynek krajowy, uwzględniające ustalony przez Ministerstwo Przemysłu podział na klasy i sortymenty, ustala się w następujących maksymalnych wysokościach za tonnę (1000 kg) loco kopalnia, koksownia lub brykietownia

Ceny koksu

SORTYMENT	Wymiar mm	Koks Górnośląski	Koks Dolnośląski i z koksowni Gliwice
Kęsy	ponad 90	—	800.—
Kęsy	„ 80	700.—	800.—
Kostka	90—60	—	855.—
Kostka	80—60	715.—	835.—
Orzech I	60—40	715.—	835.—
Orzech II	40—20	600.—	720.—
Groszek I	20—10	525.—	640.—
Groszek II	10— 5	—	480.—
Koksik	10— 0	280.—	360.—
Koksik	5— 0	—	240.—
Koks odlewniczy (kęsy)	ponad 90	—	900.—
Koks specjalny	60— 3	—	975.—
	35— 3	—	975.—

Ceny węgla i brykietów

SORTYMENT	Wymiar mm	Z Zagłębia Górnośląskiego Kl. I	Kl. II	Kl. III	Z Zagłębia Dolno-Śląskiego i Kopalni Gliwice i Concordia Kl. A
Kęsy	ponad 120 „ 80 „ 60 „ 50	475.—	435.—	405.—	595.—
Kostka	80 – 120	495.—	455.—	420.—	595.—
Orzech I	50 – 80	495.—	455.—	420.—	595.—
Orzech II	30 — 60	475.—	435.—	405.—	595.—
Orzech II	30 — 50	475.—	435.—	405.—	595.—
Orzech III	18 — 30	365.—	335.—	310.—	490.—
Orzech IV	10 — 18	310.—	285.—	265.—	390.—
Orzech V	6 — 10	240.—	220.—	205.—	300.—
Miał	0 — 18	240.—	220.—	205.—	295.—
Miał I	0 — 10	185.—	170.—	155 —	225.—
Miał II	0 — 6	145.—	135.—	125.—	175.—
Węgiel flotacyjny	0 — 1	145.—	—	—	175.—
Pył	0 — 1	135.—	125.—	115.—	160.—
Niesortowany		365.—	335.—	310.—	420.—
Brykiety		475.—	—	—	565.—
Węgiel koksujący dla koksowni najmniej		305.—	—	—	365.—
Węgiel łupkowy		270.—	250.—	230.—	330.—
Szlam		135.—	125.—	125.—	135.—
Szlam filtrowany		—	—	—	150.—

§ 2. Kontrolę nad wykonaniem rozporządzenia niniejszego sprawuje Minister Przemysłu.

§ 3. Do ceny, ustalonej w § 1. dolicza się za sortymenty płukane węgla należność za płukanie w wysokości zł 7 za tonnę.

§ 4. Winni przekroczenia przepisów § 1 ulegają ukaraniu na zasadzie art. 6 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 kwietnia 1932 r. w sprawie regulowania obrotu węgla (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 294).

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1 października 1945 r.

Równocześnie traci moc rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 2 grudnia 1935 r. o uregulowaniu cen węgla w sprzedaży z kopalń na rynek krajowy (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 550).

Minister Przemysłu: Hilary Minc.

271

ZARZĄDZENIE

PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 3 kwietnia 1945 r.

o przekazaniu na rzecz gmin miejskich należności za czynności urzędowe katastralne własnych organów pomiarowych tych gmin.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr 37, poz. 72 z dnia 26. kwietnia 1946 r.)

Na podstawie art. 9 dekretu z dnia 30 marca 1945 r. o pomiarach kraju i organizacji miernictwa (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 58) zarządzam, co następuje:

§ 1.

W gminach miejskich posiadających własne organa pomiarowe, utworzone na podstawie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 maja 1945 r. o organizacji i zakresie działania organów podległych Głównemu Urzędowi Pomiarów Kraju (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 112), należności pobierane za wykonanie przez te organa kopii map, wyciągów i odpisów z operatów katastralnych oraz za przeprowadzenie w operatach katastralnych zmian, w stanie posiadania — przypadają w całości na rzecz tychże gmin miejskich.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

Prezes Rady Ministrów: Edward Osóbka-Morawski

272.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA SKARBU

z dnia 30 marca 1946 r.

o zniesieniu Centralnej Kasy Skarbowej

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr. 43, poz. 83 z dnia 17 maja 1946 r.)

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 18 września 1945 r. o włączeniu emisji biletów skarbowych do emisji biletów bankowych Narodowego Banku Polskiego (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 232) zarządzam co następuje:

§ 1.

Znosi się Centralną Kasę Skarbową, której zakres działania ustanowiony został rozporządzeniem Kierownika Resortu Gospodarki Narodowej i Finansów z dnia 5 października 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 39).

§ 2.

Zamknięte księgi oraz dokumenty kasowe Centralnej Kasy Skarbowej przyjmuje Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu.

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: K. Dąbrowski.

273.

UCHWAŁA

PREZYDIUM KRAJOWEJ RADY NARODOWEJ

z dnia 10 maja 1946 r.

o powołaniu Generalnego Komisarza Głosowania Ludowego i jego zastępcy.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr 40 poz. 78 z dnia 10 maja 1946 r.)

Na podstawie art. 5 ust. z dnia 28 kwietnia 1946 r. o przeprowadzeniu głosowania ludowego (Dz. U. R. P. Nr 15 poz. 105) Prezydium Krajowej Rady Narodowej powołuje:

OB. WACŁAWA BARCIKOWSKIEGO

Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Członka Prezydium Krajowej Rady Narodowej — na Generalnego Komisarza Głosowania Ludowego.

OB. FELIKSA BARANOWSKIEGO

Posła do Krajowej Rady Narodowej, na zastępcę Generalnego Komisarza Głosowania Ludowego.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut
Zastępca Prezydenta Krajowej Rady Narodowej:
Stanisław Szwalbe
Zastępca Prezydenta Krajowej Rady Narodowej:
Stanisław Grabski
Członkowie Prezydium
Michał Żymierski, Marszałek Polski, Naczelny Dowódca Wojska Polskiego
Roman Zambrowski
Wacław Barcikowski

274.

OBWIESZCZENIE

MINISTRA ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

z dnia 11 listopada 1945 r.

o wydzieleniu miasta Pruszkowa w województwie warszawskim z powiatowego związku samorząd.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr 43, poz. 84, z dnia 17 maja 1946 r.)

Na zasadzie art. 3 i 56 dekretu z dnia 4 lutego 1919 r. o tymczasowej ordynacji powiatowej dla obszarów Polski b. zaboru rosyjskiego (Dz. Pr. P. P. Nr 13, poz. 141) miasto Pruszków w powiecie i województwie war-

szawskim, jako liczące ponad 25 000 mieszkańców stanowić będzie od dnia 1 stycznia 1946 r. pod względem administracji samorządowej samodzielny powiat miejski.

Minister Administracji Publicznej: Dr Wł. Kiernik.

275.
ZARZĄDZENIE WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO

z dnia 24 maja 1946 r.

w sprawie wolnego handlu ziemiopłodami na terenie Województwa Śląsko-Dąbrowskiego.

Na podstawie zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 16. V. 46 r. L. dz. 1-1396/46, zarządzam co następuje:

§ 1. Uchyla się zarządzenie Wojewody Śląsko-Dąbrowskiego z dnia 21. 3. 46 r. L. dz. AH/V/989/46. (Śl.-Dąbr. Dz. Woj. Nr 8 poz. 111) w sprawie zakazu wywozu zboża i jego przetworów z terenu Województwa Śląsko-Dąbrowskiego, oraz wszystkie poprzednie zarządzenia dotyczące obrotu ziemiopłodami na terenie Województwa (żyto, pszenica, jęczmień, owies, gryka, proso, strączkowo jadalne i pastewne, oleiste i włókniste), i zezwala się na wolny handel tymi ziemiopłodami bez ograniczeń.

§ 2. Dotychczasowe ograniczenia w obrocie ziemniakami utrzymuje się w mocy.

§ 3. Pozostaje również w mocy zarządzenie Ministra Ziem Odzyskanych z dnia 22. 2. 46 r. L. dz. 3125/620/46, zakazujące bez właściwych zezwoleń wywozu ruchomości i żywności (ziemiopłody i ich przetwory, mięso, tłuszcze itp.) z powiatów, znajdujących się na terenie Ziem Odzyskanych, do powiatów starych w granicach z przed 1939 r.

§ 4. Przewozy kolejowe ziemiopłodów mogą być uskutecznione jedynie na podstawie listów przewozowych wydawanych przez Pełnomocnika Min. Aprowizacji i Handlu (Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski Wydział Aprowizacji i Handlu).

§ 5. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z mocą natychmiastową.

Wojewoda: (—) A. Zawadzki, Gen. Dyw.

276.
PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

L. dz. IV. AP. 554/46 Warszawa, 19 marca 1946 r.

Do Ob. Ob. Wojewodów,
Prezydentów m. st. Warszawy i Łodzi

o wydawaniu kart łowieckich.

Na wniosek Ministerstwa Leśnictwa, Ministerstwo Administracji Publicznej komunikuje, że ostatnio został opracowany projekt dekretu o zmianie przepisów prawa łowieckiego. Do chwili ogłoszenia dekretu w zakresie wydawania kart łowieckich należy kierować się przepisami rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 110 poz. 934).

Zarazem nadmienia się, że zwierzchni nadzór nad sprawami łowieckimi przejęło od Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych Ministerstwo Leśnictwa. Pod względem prawnym sprawa ta ma być uregulowana w najbliższym czasie dekretem o utworzeniu i zakresie działania Ministerstwa Leśnictwa.

Dyrektor Departamentu: (—) dr F. Iserzon.

277.
OKÓLNIK MINISTRA PRZEMYSŁU Nr 238

z dnia 25 lutego 1946 r.

o wykorzystaniu inicjatywy pracowników Ministerstwa Przemysłu oraz pracowników urzędów i instytucyj podległych Ministerstwu.

(Przedruk z Dziennika Urzęd. Min. Przem. Nr. 4 poz. 28 z dnia 15 marca 1946 r.)

W demokratycznej Rzeczypospolitej Polskiej zakres zadań i właściwości Ministerstwa Przemysłu wzrósł niepomiernie. Dziedzina życia Narodu i Państwa, jaka weszła w zasięg prac Ministerstwa, jest olbrzymia, zarówno ilościowo, jak i pod względem doniosłości. Od sprawnego wypełnienia zadań Ministerstwa, zarówno w zakresie normowania i planowania, jak i w zakresie pracy wykonawczej, zależy siła i potęga Państwa, oraz, co za tym idzie, dobrobyt i poziom życia obywateli.

Aby nie pominąć żadnych środków, mogących się przyczynić do tym pewniejszego rozwiązania stojących przed nim zagadnień, Ministerstwo zamierza wykorzystać inicjatywę podległych mu pracowników we wszystkich przejawach swojej działalności. W tym celu Ministerstwo zwraca się z apelem do wszystkich pracowników do wzięcia udziału w akcji zbierania materiałów, które będą mogły być wykorzystane dla ulepszenia, uzupełnienia, czy uproszczenia organizacji pracy we wszystkich dziedzinach (nadzoru, biurowości, pracy zakładów produkcyjnych, transportu itp.) i dla ulepszepszenia metod produkcji.

Wnioski pracowników dotyczyć mogą wszystkich przejawów działalności Ministerstwa. Specjalną uwagę należy zwrócić na wszelkie niedomagania organizacyjne, przerosty biurokratyczne i przerosty zbędnych manipulacyj. Podkreślając ten rodzaj spraw, Ministerstwo nie uważa bynajmniej innych spraw za mniej ważne i nie krępuje w niczym inicjatywy pracowników.

Wnioski nie powinny ujmować zagadnień zbyt ogólnie. Celem akcji jest wykorzystanie inicjatywy pracownika, opartej na doświadczeniu, zdobytym na odcinku jego pracy. Nie znaczy to jednak, aby wnioski nie mogły obejmować całości zagadnienia. jeżeli pozwala na to przygotowanie teoretyczne i doświadczenie pracownika. Ministerstwu chodzi po prostu o uniknięcie we wnioskach operowania ogólnikami.

Wnioski powinny być formułowane w sposób zwięzły i przejrzysty. Najlepszą formą uzasadnienia wniosku byłby opis konkretnego wypadku z praktyki pracownika, który naprowadził go na myśl wprowadzenia ulepszeń. Każdą projektowaną zmianę należy objąć osobnym wnioskiem. Jeżeli wniosek dotyczyć ma zmian obowiązującego prawa, regulaminów, instrukcji lub okólników, w tytule wniosku należy powołać akt prawodawczy, mający być zmienionym, z wymienieniem artykułu czy paragrafu, objętego zmianą i ze wskazaniem gazety urzędowej, gdzie dany akt został ogłoszony. (Dz. Ust. Nr.... /19.... poz....; Dz. Urzędowy Nr..., itd.) albo w wypadku nieogłoszenia, z podaniem ścisłych danych, przez kogo i kiedy akt został wydany (okólnik Ministra... Nr... z dn...).

Wnioski, o których mowa, należy przesyłać wprost do Ministerstwa, Departament Ogólny, powołując się na niniejszy okólnik albo też składać je u bezpośrednich przełożonych. W tym ostatnim wypadku, zebrane wnioski powinny być przedłożone Ministerstwu w oryginałach. Przełożeni urzędów i instytucyj, podległych Ministerstwu, mają prawo zaopatrzyć zgłoszone wnioski swoimi uwagami, nie mogą jednak odmówić przyjęcia wniosku, nawet w razie oceny ujemnej. W każdym wniosku należy podać nazwisko, imię i stanowisko służbowe lub funkcję zgłaszającego oraz wymienić urząd lub instytucję gdzie, zgłaszający wniosek, pracuje.

Wnioski, świadczące o wybitnej inicjatywie, będą wyróżniane, bądź w formie opublikowania nazwisk wnioskodawców, bądź też w formie nagród pieniężnych dla nich.

Wykazana inicjatywa pracowników będzie brana pod uwagę przy obsadzie stanowisk kierowniczych i przy awansach.

Przyjęcie do wiadomości tego okólnika potwierdza wszyscy pracownicy własnoręcznymi podpisami.

Minister Przemysłu: Hilary Minc

278.
OKÓLNIK Nr 21/45
MINISTERSTWA ZDROWIA
Nr Org. 507/45
o organizacji służby zdrowia na wsi.

Przedruk z Dziennika Zdrowia Nr. 5/6 1—15. X. 1945 r.

Do
Wszystkich ob. ob. Wojewodów.

W porozumieniu z Ministrem Adm. Publicznej polecam niezwłocznie przystąpić do organizacji służby zdrowia dla wsi, kierując się następującymi wskazówkami:

I. Podstawa Prawna.

Ustawa z dnia 15 czerwca 1939 r. o publicznej służbie zdrowia (Dz. U. R. P. Nr 54 poz. 342) oraz instrukcja Ministra Opieki Społecznej o organizacji i działalności ośrodków zdrowia dołączona do okólnika z dnia 15 lipca 1936 r. Nr 2/4-6, ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Opieki Społecznej Nr 14, z uwzględnieniem zmian, wynikających z niniejszego okólnika.

II. Zaiteresowanie wszystkich czynników państwowych, samorządowych, politycznych, społecznych i gospodarczych akcją zdrowia dla wsi.

1. Akcja pomocy lekarskiej dla wsi w ciężkich obecnie warunkach gospodarczych i finansowych Odrodzonego Państwa Polskiego, może przynieść rezultaty tylko przy bardzo energicznym jej poparciu organizacyjnym i finansowym czynników administracji państwowej, samorządu, rad narodowych, wszystkich partii politycznych, Związku Samopomocy Chłopskiej, P. C. K. i innych organizacji społecznych.

2. Do dnia pierwszego grudnia br. ob. Wojewodowie przeprowadzą na terenie swojego województwa zjazdy lekarzy powiatowych i okręgowych celem omówienia sprawy zorganizowania pomocy lekarskiej dla wsi przez rozbudowę ośrodków zdrowia. Na zjazdy te należy zaprosić również przedstawicieli Związku Samopomocy Chłopskiej, partii politycznych, duchowieństwa, oraz znanych w województwie działaczy samorządów i w zakresie zdrowia wsi. Termin zjazdu należy uzgodnić z Ministrem Zdrowia.

Sprawozdania z tych zjazdów z uwagami naczelnika Wydziału Zdrowia należy przesłać do Ministerstwa Zdrowia do dnia 15 grudnia br.

3. Naczelnik Wydziału Zdrowia Urzędu Wojewódzkiego i Lekarz Powiatowy przy organizacji okręgowych ośrodków zdrowia nawiąże ścisły kontakt z instytucjami samorządu terytorialnego, ubezpieczalnią społeczną, Związkiem Samopomocy Chłopskiej, partiami politycznymi, duchowieństwem, P. C. K. i innymi organizacjami dla współpracy oraz poparcia organizacyjnego i ekonomicznego akcji zdrowia dla wsi.

III. Projekt Organizacji i Utrzymania Okręgowego Ośrodka Zdrowia względnie Lekarza Okręgowego.

A. Zadanie Okręgowego Ośrodka Zdrowia.

1. Pierwszym etapem pomocy lekarskiej dla ludności wiejskiej jest okręgowy ośrodek zdrowia.

Pomoc konsultacyjną ludność wiejska otrzymuje w ośrodku lub szpitalu powiatowym, a w razie potrzeby wojewódzkim, leczenie zaś szpitalne w szpitalu powiatowym i wojewódzkim.

2. Okręgowy Ośrodek Zdrowia na obecnym etapie rozwoju lecznictwa i profilaktyki, obejmuje kilka gmin. W przyszłości należy dążyć do tego, aby każda gmina posiadała swój ośrodek zdrowia.

3. Okręgowy Ośrodek Zdrowia jest placówką zapobiegawczą i leczniczą.

Do podstawowych zadań okręgowego ośrodka zdrowia należy:
a) walka z chorobami zakaźnymi,
b) walka z chorobami społecznymi,
c) opieka nad matką i dzieckiem,
d) pomoc położnicza dla wsi,
e) pomoc w nagłych wypadkach,
f) opieka zdrowotna nad szkołami okręgu,
g) nadzór nad stanem sanitarnym okręgu,
h) ambulatorium ogólne jak również porady lekarskie w domu.

4. Pożądanym jest, aby okręgowy ośrodek zdrowia posiadał personel, składający się z:
a) lekarza z (reguły okręgowego), kierownika ośrodka,
b) pielęgniarki-higienistki społecznej,
c) położnej,
d) kontrolera sanitarnego.

5. W braku ośrodka zdrowia w jakimkolwiek okręgu należy osadzić w nim lekarza okręgowego i wymagać, by w miarę możności starał się prowadzić akcję w wymienionym wyżej zakresie. Jednak prawidłowe prowadzenie tej akcji jest możliwe tylko w ramach ośrodka zdrowia. Dlatego stworzenie ośrodka zdrowia jest pierwszym i najważniejszym zadaniem lekarza okręgowego.

6. Lekarz okręgowy podlega lekarzowi powiatowemu, który z reguły jest lekarzem wydziału powiatowego.

B. Finansowanie Okręgowego Ośrodka Zdrowia wzgl. lekarza okręgowego.

1. Ze strony samorządu.

Powiatowy związek samorządowy organizuje dostarczenie przez interesowane gminy lokalu, światła i opału dla ośrodka zdrowia oraz dla lekarzy i personelu pomocniczego, środków lokomocji na wyjazdy lekarza, pielęgniarki i położnej lub kontrolera sanitarnego i w miarę potrzeby wspiera gminy w tym zakresie; nadto powiatowy związek samorządowy ponosi wydatki na uposażenie personelu, na które to wydatki w całości lub w przeważającej mierze otrzymuje subwencje ze Skarbu Państwa.

2. Ze strony Państwa.

Ministerstwo Zdrowia daje subsydia na adaptację ośrodka, na opłacanie poborów lekarza okręgowego i personelu pomocniczego ośrodka zdrowia, subsydia na zaopatrzenie gabinetu lekarskiego, pomoc w wyposażeniu ośrodka.

Porady lekarskie i akcja profilaktyczna, w zakresie podanym w dziale III A. punkt 3 a—g, wykonywane przez lekarza i personel pomocniczy ośrodka zdrowia są bezpłatne dla wszystkich.

W zamian za prowadzenie tej akcji lekarz i personel pomocniczy otrzymują ryczałtowe wynagrodzenie w postaci poborów miesięcznych. Lekarz okręgowy, wzgl. lekarz okręgowego ośrodka zdrowia na prace wyszczególnione w dziale III A. punkt 3 a—g obowiązany jest poświęcić minimum 2 godziny dziennie.

3. Ze strony innych instytucji i organizacji społecznych.

Leczenie chorych w ambulatorium ogólnym (punkt 3 h) odbywa się odpłatnie na zasadzie umowy poszczególnych instytucji i organizacji z ośrodkiem zdrowia, a gdzie go nie ma, z lekarzem okręgowym i innym personelem fachowym. W szczególności pożądane jest, by takie umowy zawarły:

a) Ubezpieczalnia Społ. w sprawie leczenia ubezpieczonych,
b) Związek Samopomocy Chłopskiej w sprawie leczenia swoich członków. Samopomoc Chłopska powinna nadto, w porozumieniu z związkami samorządowymi, w miarę możności, popierać powstawanie i utrzymywanie ośrodków zdrowia przez dostarczanie świadczeń w naturze jak: lokal na resztówce na ośrodek zdrowia lub dzieciniec, deputaty żywnościowe dla personelu ośrodka, dostarczanie mleka dla kuchni mlecznej, budowa łaźni, udział w pracy propagandowej,
c) gminy w sprawie leczenia chorych ubogich na koszt opieki społecznej,
d) spółdzielnie zdrowia co do leczenia swoich członków.

Poza godzinami pracy w ośrodku zdrowia, lekarz okręgowy ma prawo do wolnej praktyki prywatnej we wszystkich wypadkach nie obejmujących punktów wyżej wyszczególnionych.

Na podstawie powołanej ustawy o publicznej służbie zdrowia będą utworzone powiatowe i gminne komisje zdrowia, do których wejdą również przedstawiciele organizacji społecznych. Komisje te będą brały udział

we wszystkich działach pracy ośrodka zdrowia, a w szczególności w takich, jak budowa studni, budowa łaźni, budowa ustępów, organizacja dziecińców, praca propagandy higieny na wsi, konkursy czystości, opieka sanitarna nad szkołą itp.

IV. Planowanie akcji zdrowia dla wsi w każdym województwie.

Do dnia 15 grudnia br. lekarze wojewódzcy prześlą do Ministerstwa Zdrowia dokładne plany organizacji pomocy lekarskiej dla wsi w swoich województwach:

1. Dokładny wykaz i rozmieszczenie dotychczas istniejących okręgowych i powiatowych ośrodków zdrowia i lekarzy okręgowych wraz z personelem pomocniczym, działy pracy prowadzone przez ośrodki.

2. Planowane na pierwszy kwartał 1946 r. nowe ośrodki okręgowe względnie osiedlenie nowych lekarzy okręgowych.

3. Dokładny wykaz okręgów, do których potrzebni są lekarze okręgowi, pielęgniarki i położne.

4. Preliminarze budżetowe na pierwszy kwartał 1946 roku na ośrodki okręgowe i lekarzy okręgowych.

5. Ewentualne plany budowy i kosztorysy budowy nowych ośrodków okręgowych.

6. Zapotrzebowania na najniezbędniejsze instrumenty i inwentarz dla okręgowych ośrodków zdrowia.

7. Plany współpracy z poszczególnymi organizacjami i instytucjami (Samopomoc Chłopska, Samorząd Terenowy itp.).

8. Trudności napotykane w pracy.

Sprawę organizacji pomocy lekarskiej dla wsi proszę uważać za bardzo poważną i pilną.

Minister Zdrowia:
(—) Dr med. Franciszek Litwin.

279.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
L. dz. AH/XIV/ J. 156. Katowice, dnia 13. IV. 1946 r.

OKÓLNIK Nr 351/46
w sprawie kart zaopatrzenia.

Starostwa Powiatowe
Zarządy Miast Wydzielonych

Nadzwyczajna Komisja do Spraw Aprowizacyjnych stwierdziła, że w stosunku do ilości ogółu ludności i struktury jej zatrudnienia ilość wydawanych kart zaopatrzenia jest zbyt wysoka. Przyczyny tego stanu rzeczy leżą w niewłaściwym przyznawaniu uprawnień do korzystania z kart oraz w nadużyciach popełnianych wskutek braków organizacyjnych.

Nadzwyczajna Komisja poleciła:

1. powiadomić ludność, że osoby pobierające z jakiegokolwiek tytułu karty zaopatrzenia podwójnie, oraz kierownicy przedsiębiorstw i instytucji, pobierających większą ilość kart, niż wynosi liczba rzeczywiście zatrudnionych pracowników będą pociągani do surowej odpowiedzialności karnej,
2. pociągać do odpowiedzialności karnej osoby, które ukrywają fakt posiadania przedsiębiorstwa lub własności rolnej powyżej 2 ha.
3. pociągać do odpowiedzialności dyscyplinarnej i karnej urzędników którzy świadomie lub przez niedbalstwo przyznają karty zaopatrzenia osobom nieuprawnionym, albo wydają karty wyższych kategorii zamiast przysługujących niższych.

Szczególniej poleca się pilnie przestrzegać zasady, że nie mają prawa do żadnych kart zaopatrzenia: właściciele, dzierżawcy i użytkownicy gospodarstw rolnych powyżej 2 ha oraz właściciele prywatnych przedsiębiorstw przemysłowych, handlowych i rzemieślniczych.

Ludność bezrobotna i właściciele gospodarstw poniżej 2 ha mogą otrzymać karty zaopatrzenia tylko wtedy, jeżeli są zatrudnieni w zakładach pracy, pracownicy których zgodnie z przepisami instrukcji o zaopatrzeniu ludności mają prawo do zaopatrzenia kartkowego.

Podając powyższe do wiadomości i bezwzględnego przestrzegania, Urząd Wojewódzki poleca bezwarunkowo zmniejszyć ilość wydawanych kart żywnościowych, zwłaszcza kategorii I.

Wojewoda:
wz. Dr inż. J. Salcewicz, Wicewojewoda

280.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Pracy i Opieki Społecznej
Nr. P. O. Op. 113/95/45 Katowice, dn. 25 kwietnia 46 r.

OKÓLNIK Nr 356/46
w sprawie opieki nad matką i dzieckiem do lat 3-ch.

W związku z zarządzeniem Ministerswa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 5. IV. 1946 r. Nr 7563/W/46 — Urząd Wojewódzki przesyła w załączeniu obowiązującą nomenklaturę z działu opieki nad matką i dzieckiem do lat 3-ch z prośbą o bezwzględne przestrzeganie powyższej.

zał. 1.

Za Wojewodę
Mgr Nęcka, p. o. Kierownika Oddziału

DEFINICJE.

1. **Dom Matki i Dziecka:**
Zakład opieki całkowitej dla samotnych kobiet ciężarnych i matek z dziećmi od 0—3 lat ukończ.; zakład dąży do usamodzielnienia matek przez tworzenie na miejscu warsztatów pracy i świetlic kulturalno-oświatowych.

2. **Dom Małych Dzieci.**
Zakład opieki całkowitej dla dzieci od 0—3 lat ukończ., przede wszystkim dla sierót, półsierot i dzieci opuszczonych.

3. **Pogotowie dla Matek i Dzieci do 3-ch lat ukończ.**
Zakład opieki całkowitej dla samotnych kobiet ciężarnych i matek z dziećmi do 3-ch lat ukończ. oraz dla sierót, półsierót i dzieci opuszczonych do 3-ch lat ukończ., w którym osoby te przebywają do chwili umieszczenia ich na czas dłuższy w odpowiednim zakładzie.

4. **Żłóbki.**
Zakład opieki częściowej dla dzieci od 0—3-ch lat ukończ. matek pracujących oraz mających opiekunów pracujących, w którym dzieci te — w czasie pracy matek i opiekunów — otrzymują żywienie oraz opiekę lekarsko-pielęgniarską i wychowawczą

5. **Przyfabryczna Lotna Stacja Opieki nad Matką i Dzieckiem.**
Zakład opieki częściowej czynny przy tych fabrykach, które nie posiadają warunków na zorganizowanie żłóbka; pielęgniarki Stacji roztaczają opiekę nad dziećmi pozostałymi w domu — w drodze periodycznych wywiadów; poza tym Stacja wydaje kobietom ciężarnym, matkom i dzieciom dożywienie, odżywki, odzież, wyprawki niemowlęce i porodowe oraz udziela opieki lekarsko-pielęgniarskiej i wychowawczej.

6. **Izby Dworcowe dla Matek z Dziećmi.**
Placówka opiekuńcza, mieszcząca się na terenie dworca kolejowego, w której kobiety ciężarne i matki z dziećmi mogą przebywać w czasie oczekiwania na pociąg, korzystając w razie potrzeby z opieki lekarsko-pielęgniarskiej, oraz z posiłków.

281.

URZĄD WOJEW. ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Odbudowy
Odb. 1/2/9.

Katowice, dnia 6 kwietnia 1946 r.

w sprawie utworzenia Departamentu IV Przemysłu Budowlanego

Ob. Architekci Powiatowi.

Ministerstwo Odbudowy pismem z dnia 6 lutego br. L. dz. 27/ 46/2886/46 zawiadomiło, że utworzyło nowy

Departament IV Przemysłu Budowlanego, mający na celu zorganizowanie całego przemysłu materiałów budowlanych zgodnie z potrzebami odbudowy kraju — tak fabryk państwowych, podległych częściowo Ministerstwu Przemysłu, jak i wytwórni społecznych i prywatnych. Nowy Departament objął również opiekę nad przedsiębiorstwami budowlanymi i rzemiosłem budowlanym, aby przy akcji odbudowy zapewnić należyty współudział tej gałęzi przemysłu.

W związku z powyższym Ministerstwo Odbudowy prosi wszystkie urzędy i instytucje, mające styczność z przemysłem budowlanym o nawiązanie bezpośredniego kontaktu z Departamentem IV, aby prace jego, a w szczególności planowanie rozbudowy wytwórczości materiałów budowlanych uzgodnić z potrzebami całego naszego budownictwa.

Równocześnie Urząd Wojewódzki przypomina, że I instancja może zwracać się do Ministerstwa wzg. innych władz państwowych II instancji, jedynie przez Urząd Wojewódzki a nie bezpośrednio.

Za Wojewodę:
inż. Roman Maryniarczyk, Naczeln. Wydziału.

282.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Wojskowy
Nr Wojsk. II.—2/21 Katowice, dnia 13. VI. 1946 r.

w sprawie zmiany nazwisk i imion w rejestrach poborowych, inne usterki — usunięcie.

Ob. Starostowie Powiatowi i Prezydenci miast.

Podczas przeprowadzenia kontroli wpisów do rejestrów poborowych rocznika 1927 i 1928, stwierdzono, że pracownicy zarządów miejskich i gminnych nie wpisują dokładnie nazwisk i imion poborowych i ich rodziców — ściśle według brzmienia wpisu do metryk urodzenia, które to dokumenty posiadają referaty wojskowe.

Nazwiska poborowych są przekręcone, niektóre z nich o brzmieniu niemieckim samowolnie przekształcone a imiona o brzmieniu niemieckim dowolnie zmieniane

Wpisy imion dokonywane są również nie według brzmienia metryki urodzenia, drugie i trzecie imię poborowego opuszczone.

Znaki pisarskie przy poszczególnych imionach i nazwiskach nie są dokładnie dopisywane odręcznie w wypadku uskutecznienia wpisywania na maszynie pisarskiej o niezmienionej klawiaturze czcionków niemieckich na polskie. By wpisy do rejestrów poborowych były dokładne Urząd Wojewódzki poleca:

1) dokonywać wpisów do rejestrów poborowych ściśle według brzmienia metryki urodzenia, przy umieszczaniu w rejestrach poborowych wszystkich imion.

2) zaniechać samowolnego dokonywania zmian brzmienia nazwisk lub imion, dokonując takowe jedynie w trybie przewidzianym w dekrecie o zmianie i ustaleniu imion i nazwisk z dnia 10 listopada 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 310 z dnia 16/XII. 1945 r.) a więc indywidualnie na podstawie decyzji władz administracji ogólnej.

3) stosować ściśle przy wpisywaniu nazwisk i imion wszystkie znaki pisarskie według brzmienia metryki urodzenia, dopisując takowe odręcznie, w wypadku posługiwania się jeszcze maszynami pisarskimi o czcionkach niemieckich. Samowolne opuszczenie znaków pisarskich zniekształca nazwiska i imiona w ich faktycznym brzmieniu.

Referenci wojskowi Starostw i Zarządów miejskich i gminnych przystąpią natychmiast do systematycznej kontroli brzmienia wpisów do rejestrów poborowych według zasad podanych wyżej oraz doszkolą podległych im pracowników w zaznajomieniu ich o treści dekretu o zmianie imion i nazwisk, przy równoczesnym przestrzeganiu umieszczania znaków pisarskich zgodnie z wpisami do metryk urodzenia.

Na dzień 1. VIII. 1946 r. przedłożą Ob. Starostowie powiatowi i Prezydenci Miast Urzędowi Wojewódzkiemu sprawozdania o dokonanej kontroli wpisów do rejestrów poborowych r. 1926, 1927 i 1928.

Przy zmianach personalnych należy z powyższym zarządzeniem obznajomić dokładnie następcę, któremu powierzy się dalsze prowadzenie wpisów do rejestrów poborowych.

Za Wojewodę:
Dr Skulicz, Naczelnik Wydziału Wojskowego.

283.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Aprowizacji i Handlu
AH/V/1/1404/46
Katowice, dnia 16. kwietnia 1946 r.

w sprawie uprawnień na zakup wolnorynkowy zwierząt rzeźnych mięsa i tłuszczu.

Do Starostw Powiatowych oraz
Zarządów Miast Wydzielonych.

Biuro Funduszu Aprowizacyjnego Ministerstwa Aprowizacji i Handlu pismem z dnia 29. 3. 46 r. L. dz. F. A. IV-5755 zawiadamia, że, zgodnie z uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 23. X. 45 r. w sprawie utworzenia Funduszu Aprowizacyjnego uprawnienia na zakup wolnorynkowy zwierząt rzeźnych, mięsa i tłuszczu na terenie całego Państwa bez ograniczeń z terminem do dnia 1 czerwca 1946 r. otrzymały następujące firmy:

1) Rolnicza Centrala Mięsna Sp. z o. o. w Warszawie. Wojewódzkie Spółdzielnie Zbytu Zwierząt Rzeźnych — otrzymały uprawnienia na zakup wolnorynkowy na terenie województwa, w którym jest siedziba spółdzielni t. j. w Lublinie, Krakowie, Bydgoszczy, Poznaniu, Rzeszowie, Radomiu, Łodzi i Białymstoku.

2) Państwowe Zjednoczenie Przemysłu Konserwowego — Centrala.

3) Kasa Targowa Sp. z o. o. w Warszawie.

4) Warszawskie Zakłady Mięsne otrzymały uprawnienie na zakup wolnorynkowy na terenie Województw: Białostockiego, Warszawskiego, Lubelskiego, Kieleckiego i Rzeszowskiego.

5) Spółdzielnia Przemysłu Mięsnego w Warszawie otrzymała uprawnienie na zakup wolnorynkowy na terenie Województw: Lubelskiego, Warszawskiego, Pomorskiego, Białostockiego oraz Kieleckiego.

6) Bracia Głębiccy w Puławach — otrzymali uprawnienie na zakup wolnorynkowy na terenie Województw: Lubelskiego i Kieleckiego.

Wyżej wymienione instytucje i firmy są dostawcami mięsa zakupionego na zlecenie Funduszu Aprowizacyjnego na potrzeby aprowizacyjne robotników zatrudnionych w państwowych kluczowych przemysłach, ponadto instytucje te mają prawo sprzedaży mięsa w celu regulacji cen na wolnym rynku.

W związku z działalnością wymienionych instytucji i firm Ministerstwo Aprowizacji i Handlu prosi o niezwłoczne wydanie stosownych poleceń Starostom Powiatowym i Organom Bezpieczeństwa Publicznego, aby nie były wymienionym instytucjom i osobom przez instytucje te uprawnionym czynione żadne trudności w wykonaniu zleconych przez Ministerstwo Aprowizacji i Handlu zadań.

Urząd Wojewódzki, Wydział Aprowizacji i Handlu w Katowicach poleca Starostwom Powiatowym wzgl. Zarządom Miast Wydzielonych przyjęcie powyższego do wiadomości i zastosowania.

Podobne zawiadomienie otrzymają Wojewódzka Komenda Milicji Obywatelskiej oraz Wojewódzki Urząd Bezpieczeństwa w Katowicach w celu zastosowania treści zawiadomienia w terenie.

Za Wojewodę:
(—) J. Trzeciak, Naczelnik Wydziału.

284.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Wojskowy
Nr. Wojsk. IIIa.—3/19/46

w sprawie zgłaszania roszczeń inwalidzkich w związku ze służbą w wojsku polskim i oddziałach partyzanckich.

Obyw. Starostowie — wszyscy,
Obyw. Prezydenci miast: Bytomia, Chorzowa, Gliwic, Katowic, Opola, Sosnowca i Zabrza.

Urząd Wojewódzki — Wydział Wojskowy podaje poniżej odpis urzędowego komunikatu zamieszczonego w prasie przez Wydział Pracy i Opieki Społecznej tut. Urzędu Wojewódzkiego z dnia 11 kwietnia 1946 r. Nr. Inw. 147/70/46 do wiadomości i wykorzystania.

„Urząd Wojewódzki — Wydział Pracy i Opieki Społecznej — podaje do wiadomości, że termin prekluzyjny do zgłoszenia roszczeń inwalidzkich z tytułu uszkodzenia zdrowia w związku ze służbą w wojsku polskim i oddziałach partyzanckich w okresie wojny 1939/45 upływa z dniem 8 maja 1946 r. Przekroczenie tego terminu powoduje utratę praw inwalidzkich na zawsze.

W tym samym terminie zgłosić muszą roszczenia osoby, pozostałe po żołnierzach polskich względnie partyzantach, zaginionych bez własnej winy na terenie i w czasie działań wojennych w okresie wojny 1939/45.

Podania o zaopatrzenie inwalidzkie względnie o uznanie danej osoby za zaginioną, należy wnieść do właściwego Referatu spraw inwalidów wojennych, Referaty takie urzędują przy następujących Starostwach pow.

w Katowicach dla powiatów: katowickiego, tarnogórskiego, lublinieckiego, będzińskiego i zawierciańskiego oraz wydzielonych miast: Katowic, Chorzowa i Sosnowca,

w Pszczynie dla powiatów: pszczyńskiego, rybnickiego, bielskiego i cieszyńskiego,

w Gliwicach dla wszystkich powiatów i miast wydzielonych nowoodzyskanych terenów Śląska Opolskiego."

Za Wojewodę:
(—) Dr Skulicz, Naczelnik Wydziału Wojskowego.

285.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Pomiarów Katowice, dnia 3. czerwca 1946 r.
L. dz. Nr. Pom. A 2 95/46

Nadanie tytułu mierniczego przysięgłego.

Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski podaje do wiadomości, że na mocy ustawy o mierniczych przysięgłych z dnia 15. VII. 1925 r. (Dz. U. R. P. nr 97, poz. 682), nadany został ob. inż. **Edwardowi Kozarskiemu** zamieszkałemu w Zabrzu, ul. Sądowa 8. tytuł oraz prawo wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego. Wymieniony złożył przepisaną przysięgę dnia 29. V. 1946 r.

Za Wojewodę:
inż. Grzyb Stanisław. w/z. Naczelnika Wydziału.

286.

MINISTERSTWO ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ
L. dz. III. SAS. 1168/46
Warszawa, dnia 3 kwietnia 1946 r.

OKÓLNIK Nr 16

Do
Obywateli Wojewodów (wszystkich)
oraz Ob. Prezydentów m. st. Warszawy
i m. Łodzi.

w sprawie powołania gminnych i powiatowych komisyj oświatowych.

W związku z dokonaną w ustawie z dnia 3. I. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 19) zmianą art. 17 ustawy z dnia 11. IX. 1945 r. o organizacji i zakresie działania rad narodowych (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 22) Prezydium Krajowej Rady Narodowej decyzją z dnia 25-go stycznia 1946 r. ustaliło podany w komunikacie do Ministerstwa Oświaty z dnia 18./II. 1946 r. L. dz. 246/Org/46 skład gminnych i powiatowych komisyj oświatowych rad narodowych.

Załączając odpis zacytowanego komunikatu Prez. Kr. Rady Narodowej do wiadomości, Ministerstwo Administracji Publicznej wyjaśnia równocześnie, że okólnik Nr. 47 z dnia 9. X. 1945 r. stał się nieaktualny.

(—) Dr. Żaruk Michalski
Podsekretarz Stanu.

BIURO PREZYDIALNE
KRAJOWEJ RADY NARODOWEJ
L. dz. 246/Org./46 Warszawa, dnia 12 lutego 1946 r.

Prezydium Krajowej Rady Narodowej decyzją z dnia 25. I. 1946 r. ustaliło następujący skład gminnych i powiatowych komisji oświatowych rad narodowych.

I. 1) Przewodniczący, którym winien być członek prezydium właściwej rady narodowej, oraz
2) dwóch członków wybranych z grona tej rady,
3) poza tym, w posiedzeniach powyższej Komisji biorą udział z głosem doradczym — a) nauczyciel publicznej szkoły powszechnej oraz b) jeden dyrektor lub kierownik szkoły średniej ogólnokształcącej, zawodowej lub dokształcającej, delegowany przez Zarząd Ogniska Z. N. P. a gdyby na terenie danej rady narodowej takiej szkoły nie było, kierownik publicznej szkoły powszechnej delegowany przez Zarząd Ogniska Z. N. P.

II. W skład komisji oświatowej rady narodowej powiatowej wchodzą jako członkowie:
1) Przewodniczący, którym winien być członek prezydium powiatowej rady narodowej oraz
2) trzech członków wybranych z grona tej rady.
3) Poza tym w posiedzeniach powyższej Komisji biorą udział z głosem doradczym:
a) inspektor szkolny lub jego zastępca,
b) jeden nauczyciel publicznej szkoły powszechnej oraz dyrektor lub kierownik szkoły średniej, lub dokształcającej delegowany przez Zarząd Oddziału Z. N. P.

Bez wysłuchania osób, wymienionych w rodz. I pkt. 3 i II pkt. 3, nie może zapaść w Komisji żadna uchwała. Uchwała powzięta z pominięciem wymienionych osób lub wbrew ich opinii winna być motywowana i może być skierowana przez właściwą władzę szkolną do rozpatrzenia przez Prezydium właściwej rady narodowej.

Na zaproszenie przewodniczącego mogą brać nadto udział w posiedzeniach Komisji z głosem doradczym, przedstawiciele prawnie uznanych wyznań, lekarze szkolni, kierownicy szkół, przewodniczący komitetów szkolnych i inne osoby, pracujące w dziedzinie wychowania, oświaty i kultury.

Członkowie Komisji oświatowej wymienieni w rodz. I pkt. 1 i 2 i II. pkt. 1 i 2 winni mieć, o ile to jest możliwe kwalifikacje do zawodu nauczycielskiego, względnie inne z dziedziny wychowania oświaty i kultury.

W związku z tą decyzją Prezydium Krajowej Rady Narodowej skład dotychczasowych Komisji oświatowych, powoływanych na podstawie okólnika Min. Oświaty Nr. 40, winien ulec odpowiedniej modyfikacji.

Wicedyrektor Biura Prezydialnego
Krajowej Rady Narodowej
(—) Mgr K. Biskupski

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
— Wydział Samorządowy —
Nr. Sm. II. 39/4/46 Katowice, dnia 2 maja 1946 r.

Ob. Ob. Starostom Powiatowym jako Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych i Prezydentom miast wydzielonych Województwa Śląsko-Dąbrowskiego

przesyła się do wiadomości.

Jednocześnie wyjaśnia się, że wobec ustalenia przez Prezydium Krajowej Rady Narodowej nowego składu gminnych i powiatowych komisyj oświatowych rad narodowych, pismo okólne Urzędu Wojewódzkiego z dnia 27 października 1945 r. Nr. Sm. II. 28/87 stało się nieaktualne.

Za Wojewodę:
(—) Dr. Karczewski, Naczelnik Wydziału Samorz.

287.

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO

z dnia 10 maja 1946 r.

w sprawie stawki dziennej w Szpitalu im Prał. Głowackiego w Strzelcach.

Na podstawie art. 35 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. — Dz. U. R. P. Nr 33 poz. 382 — Urząd Wojewódzki zatwierdza wysokość stawki dziennej w Szpitalu im Prał. Głowackiego w Strzelcach

	Kl. III	Kl. II
dla dzieci do lat 12	55.— zł	80— zł
dla dorosłych	80.— zł	100.— zł

Powyższa stawka obowiązuje po upływie 14 dni od ogłoszenia w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Dr. Feliks Presser. Naczelnik Wydziału.

OBWIESZCZENIE

Urzędu Wojewódzkiego Śląsko-Dąbrowskiego z dnia 8 czerwca 1946 r.

w sprawie Stawki dziennej w Szpitalu Powiatowym w Kluczborku.

Na podstawie art 35 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 33 poz. 382) Urząd Wojewódzki zatwierdza wysokość stawki dziennej w Szpitalu Powiatowym w Kluczborku:

dla ubezpieczonych i samopłacących 90.— zł.

Powyższa stawka obowiązuje po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Dr St. Radwan. Inspektor Lecznictwa.

OBWIESZCZENIE

Urzędu Wojewódzkiego Śląsko-Dąbrowskiego z dnia 8 czerwca 1946 r.

w sprawie stawki dziennej w Klinice Ocznej i Usznej P. C. K. w Gliwicach.

Na podstawie art. 35 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 33 poz. 382) Urząd Wojewódzki zatwierdza wysokość stawki dziennej w Klinice Ocznej i Usznej P. C. K. w Gliwicach:

a) dla ubezpieczonych i samopłacących kl. III 95 zł.
b) dla ubezpieczonych i samopłacących kl. II 125 zł.

Powyższa stawka obowiązuje po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Dr St. Radwan. Inspektor Lecznictwa.

OBWIESZCZENIE

Urzędu Wojewódzkiego Śląsko-Dąbrowskiego z dnia 8 czerwca 1946 r.

w sprawie stawki dziennej w Szpitalu Św. Antoniego w Koźlu.

Na podstawie art. 35 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 33 poz. 382) Urząd Wojewódzki zatwierdza wysokość stawki dziennej w Szpitalu św. Antoniego w Koźlu:

dla ubezpieczonych i samopłacących 100.— zł.

Powyższa stawka obowiązuje po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Dr St. Radwan. Inspektor Lecznictwa.

OBWIESZCZENIE

Urzędu Wojewódzkiego Śląsko-Dąbrowskiego z dnia 8 czerwca 1946 r.

w sprawie opłaty dziennej w Szpitalu Miejskim w Krapkowicach. pow. Opole.

Na podstawie art. 35 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 33 poz. 382) Urząd Wojewódzki zatwierdza wysokość opłaty dziennej w Szpitalu Miejskim w Krapkowicach:

dla ubezpieczonych i samopłacących na kl. III dziennie 75.— zł.
dla ubezpieczonych i samopłacących na kl. II dziennie 120.— zł.

Powyższa stawka obowiązuje po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Dr St Radwan. Inspektor Lecznictwa.

288.

ZARZĄDZENIE STAROSTY GRODZKIEGO KATOWICKIEGO

z dnia 27 maja 1946 r. Nr. A II. 21 46

w sprawie zakazu tuczenia trzody chlewnej i chowu bydła w śródmieściu Katowic.

Niektóre organizacje i osoby prywatne zajmują się w centrum miasta Katowic tuczeniem i chowem trzody chlewnej i w tym celu budują chlewiki na podwórzach albo utrzymują zwierzęta w piwnicach. pod schodami klatek schodowych itp. Szczególnie stołówki powołując się na rozporządzenie Min. Aprow. i Handlu z dnia 13. X. 1945 r. obowiązku tuczenia trzody chlewnej budują chlewniki tuż przy lokalach stołówki (w centrum miasta).

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Opieki Spół. z dnia 26. IX. 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych (Dz. U. R. P. Nr. 76 poz. 476), ze względów sanitarnych i niebezpieczeństwa zaraźliwych chorób,

zakazuję

z dniem dzisiejszym tuczenia trzody chlewnej i chowu bydła w śródmieściu Katowic.

Istniejące chlewiki i zakłady tuczenia muszą być w ciągu 5-ciu dni od dnia ogłoszenia niniejszego rozebrane i przeniesione na peryferie miasta.

Wydział Zdrowia Zarządu Miejskiego władny jest, o ile chlewiki na peryferiach miasta urządzone zostaną w pobliżu osiedli. zarządzić przeniesienie tychże do innego miejsca.

Niezastosowanie się do niniejszego zarządzenia pociągnie za sobą odpowiedzialność w trybie karno-administracyjnym.

Starosta Grodzki Katowicki
(—) w/z. Mgr St. Garwiński. Wiceprezydent miasta.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Państwowa Szkoła Budownictwa w Bytomiu ogłasza

WPISY NA JEDNOROCZNY KURS PRZYSPOSOBIENIA BUDOWLANEGO

Zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 21 kwietnia 1945 r. protokół nr. 28. punkt I.

Warunki przyjęcia:

1) Ukończenie conajmniej 6 oddziałów szkoły powszechnej.
2) Ukończenie 17 lat życia.
3) Dowód polskości i niekaralności.

Ilość kandydatów ograniczona. Pierwszeństwo mają kandydaci poleceni przez Urzędy Gminne, oraz kandydaci posiadający praktykę w jednym z rzemiosł budowlanych, jak naprzykład: w murarstwie, ciesielstwie, blacharstwie i t. p., jednakowoż zgłoszenia kandydatów bez praktyki będą również uwzględnione.

Uczestnicy kursu zostaną umieszczeni w bursie i będą otrzymywali zaprowiantowanie na koszt Państwa. Nauka na kursie jest bezpłatna.

Nauka trwać będzie 46 tygodni. Kurs zakończony będzie egzaminem. Po odbyciu kursu obowiązuje trzyletnia normalnie płatna praktyka na budowie.

Ministerstwo czyni starania o uzyskanie odroczenia służby wojskowej na okres 4-ch lat dla wszystkich tych. którzy zostaną na kurs przyjęci.

Ministerstwo czyni starania, aby umożliwić absolwentom kursu wstąpienie po odbyciu praktyki do liceum budowlanego.

Zgłoszenia pisemne przyjmuje: **Państwowa Szkoła Budownictwa w Bytomiu, ul. Powstańców Śląskich nr. 18.**

Kurs rozpocznie się po uzyskaniu odpowiedniej ilości zgłoszeń. Każdy zgłoszony otrzyma pisemne zawiadomienie o dniu rozpoczęcia kursu. Każda gmina może delegować na kurs 2-ch do 3-ch kandydatów, przesyłając pisemne zgłoszenia z opiną Zarządu Gminneoo.

Szkoła przyjmuje również zgłoszenia do:

1) dwuletniej Szkoły Rzemiosł Budowlanych dla uczniów z ukończoną szkołą powszechną;
2) czteroletniego gimnazjum budowlanego po ukończeniu 6 klas szkoły powszechnej;
3) czteroletniego gimnazjum drogowego po ukończeniu 6 klas szkoły powszechnej;
4) trzyletniego liceum budowlanego po przedłożeniu świadectwa ukończenia czteroletniego gimnazjum:
5) trzyletniego liceum drogowego po przedłożeniu świadectwa ukończenia czteroletniego gimnazjum.

Ze względu na to, że zgłoszenia na kurs musimy przedłożyć Ministerstwu Oświaty, prosimy o jaknajrychlejsze nadsyłanie podań i zgłoszeń.

Wojewódzki Urząd Ziemski, Wydział Wodno-Melioracyjny w Katowicach ogłasza

PRZETARG PUBLICZNY

na dostawę sprzętu i narzędzi oraz materiałów do akcji przeciwpowodzianej:

grupa a)

40 szt. latarń naftowych budowlanych (wozowych),
20 szt. pochodni strażackich (naftowych ze zbiornikiem).
20 szt. lamp karbidowych budowlanych,
100 szt. łopat (szpadli) — 1½ kg.
30 szt. kilofów — 3½—4 kg,
20 szt. pił drwalskich (poprzecznych) 1.50 m dł.,
30 szt. siekier drwalskich do 1½ kg.
15 szt. kleszczy do drutu kombin..
650 szt. bosaków (około 1 kg).

grupa b)

100 kg drutu czarnego (palonego) 1,6 mm.
150 kg drutu czarnego 2,2 mm,
100 kg gwoździ 6-cio calowych (skrzynki a 5 kg).
3000 szt. worków papierowych wym. 50 kg.
206 szt. lin konopnych grub. ok. 20 mm po 25 m dł.,
200 szt. pochodni parafinowych.

Oferty w zalakowanych kopertach z napisem „Przetarg na dostawę artykułów do akcji przeciwpowodziowej" — przesyłać należy do kancelarii Wydziału Wodno-Melioracyjnego Woj. Urzędu Ziemskiego w Katowictch. ul. Dąbrówki nr 9 do **dnia 17 czerwca br. godz. 10 rano.** gdzie też otrzymać można bliższe informacje oraz podkładki ofertowe. Komisyjne otwarcie ofert dnia 17 czerwca godz. 11-ta rano.

Termin dostawy do dnia 28 czerwca br. loco Urząd. Oferty składać można na całość lub na oddzielne przedmioty z wyszczególnieniem cen jednostkowych. Urząd zastrzega sobie prawo dowolnego wyboru oferenta. rozdziału dostawy, jej zwiększenia lub zmniejszenia o 25%, oraz unieważnienia przetargu bez podania powodu.

Jako wadium złożyć należy na ręce Przewodniczącego komisji przetargowej 1% sumy oferowanej w gotówce, książeczka P. K. O., listem gwarancyjnym itp. Komisyjny odbiór dostawy nastąpi do trzech dni po uskutecznieniu dostawy. Termin wypłat:

1) 10% tytułem zaliczki równocześnie ze zleceniem wykonania dostawy przy równoczesnym złożeniu zabezpieczenia przy dostawie,
2) reszta należności najpóźniej do dni siedmiu po złożeniu rachunku. Do oferty dołączyć należy dowód subskrybowania Pożyczki Narodowej.

Za Prezesa Woj. Urzędu Ziemskiego
Naczelnik Wydziału Wodno-Melioracyjnego
w/z. Inż. J. Pietruszewicz.

PRZETARG PUBLICZNY

Wojewódzki Urząd Ziemski — Wydział Wodno-Melioracyjnj w Katowicach ogłasza 2 przetargi nieograniczone na dostawę faszyny leśnej do robót regulacyjnych na rzece Białce w powiecie bielskim w ilości około 1000 m^3 i 3000 m^3.

Szczegółowe warunki dostawy z podaniem placów budowy i ilości materiału otrzymać można w Wojewódzkim Urzędzie Ziemskim — Wydział Wodno-Melioracyjny w Katowicach, ul. Dąbrowki 9, pokój 321.

Termin składania ofert: **24. VI. 1946 r. godzina 10-ta.** Zastrzega się swobodny wybór oferentów, rozdział dostawy na poszczególnych dostawców, jakoteż prawo zwiększenia lub zmniejszenia dostawy.

Za Prezesa Woj. Urzędu Ziemskiego
Naczelnik Wydziału Wodno-Melioracyjnego
Inż. Z. Żarnecki.

PRZETARG PUBLICZNY

Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski, Wydział Komunikacyjny ogłasza PRZETARG NA REMONT BUDYNKU administracyjnego na lotnisku w Bielsku.

Termin składania ofert upływa z dniem 25 czerwca 1946 roku.

Bliższe szczegóły na tablicy ogłoszeń Wydziału Komunikacyjnego (IV piętro).

Za Wojewodę:
(—) Dr. Kaufman, Naczelnik Wydziału

PRZETARG PUBLICZNY

Wojewódzki Urząd Ziemski, Wydział Wodno-Melioracyjny w Katowicach ogłasza PRZETARG NIEOGRANICZONY na wykonanie robót regulacyjnych na rzece Pogorii i kanale ulgi w powiecie będzińskim na ogólnej długości około 0.380 km.

Podkładki ofertowe, jak ślepy kosztorys, warunki wykonania robót itp. otrzymać można w Woj. Urzędzie Ziemskim w Katowicach ul. Dąbrówki 9, pokój 321 — jakoteż tamże zaznajomić się można z planami projektu robót na Pogorii.

Termin składania ofert: 2 lipca 1946 r. godz. 10-ta. Zastrzega się swobodny wybór oferentów, prawo zwiększenia lub zmniejszenia ilości robót, — wreszcie prawo unieważnienia przetargu w całości lub częściowo bez podania przyczyn.

Za Prezesa Woj. Urzędu Ziemskiego
Nacz. Wydz. Wodno-Melior. (—) inż Z. Żarnecki.

OGŁOSZENIA SĄDOWE

Prezes Sądu Okręgowego w Nysie z siedzibą w Prądniku podaje do wiadomości, iż na listę ławników w postępowaniu doraźnym i w sprawach o przestępstwa szczególnie niebezpieczne w okresie odbudowy Państwa, wpisani zostali:

1) Obyw. Bleszyński Józef, urzędnik państwowy, zamieszkały w Grodkowie.
2) Obyw. Cwiek Marian, funkc. Mil. Obyw., zamieszkały w Grodkowie.
3) Obyw. Dworok Władysław, pomocn. kupiec., zamieszkały w Grodkowie.
4) Obyw. Kwiecień Jan, robotnik, zamieszkały w Grodkowie.
5) Obyw. Pałucha Henryk, kierownik Urzędu Inform. i Propagandy, zam. w Grodkowie.
6) Obyw. Pawlik Jan, robotnik, zamieszkały w Sarnowicach.
7) Obyw. Waluda Stanisław, ślusarz, zamieszkały w Kłodobokowie.
8) Obyw. Wojtyła Władysław, rolnik, zamieszkały w Kurzejowie.
9) Obyw. Bocheński Eugeniusz, technik, zamieszkały w Odmuchowie.
10) Obyw. Dziedzic Teofil, kier. pow. referatu Aprow. i Handlu, zam. w Grodkowie.
11) Obyw. Gajos Andrzej, kupiec, zamieszkały w Odmuchowie.

12) Obyw. Grzymowski Stanisław, monter, zamieszkały w Odmuchowie.
13) Obyw. Karpiński Eugeniusz, insp. P. Z. U. W. w Grodkowie.
14) Obyw. Leszczyk Kazimierz, majster kam., zamieszkały w Odmuchowie.
15) Obyw. Nowak Antoni, urzędnik samorz., zamieszkały w Grodkowie.
16) Obyw. Wawak Stanisław, rolnik, zamieszkały w Półwsi.
17) Obyw. Dziekan Andrzej, rolnik, zamieszkały w Chruścinie.
18) Obyw. Gamrat Stanisław, rolnik, zamieszkały w Grodkowie.
19) Obyw. Gościński Antoni, nauczyciel szkół średnich, zam. w Lipowej.
20) Obyw. Heczko Wilhelm, ogrodnik, zamieszkały w Chruścinie.
21) Obyw. Faber Jan, kupiec, zamieszkały w Chruścinie.
22) Obyw. Janik Jan, drogomistrz, zamieszkały w Kurzejowie.
23) Obyw. Jonkisz Leon, rolnik, zamieszkały w Chruścinie.
24) Obyw. Gadzina Piotr, rolnik, zamieszkały w Lubszy.

PREZES SĄDU OKRĘGOWEGO
w Bytomiu.

W myśl § 7 rozporządzenia Ministerstwa Sprawiedliwości z 27 listopada 1945 r. Dz. U. R. P. Nr 53 zostali powołani na ławników w postępowaniu doraźnym i w sprawach o przestępstwa szczególnie niebezpieczne w okresie odbudowy Państwa:

1) Porębski Kazimierz, Bytom, Pl. Strzelców Bytomskich 3.
2) Masztalerz Antoni, Bytom, Piastowska 2.
3) Gałicki Stefan, Bytom, Oświęcimska 10.
4) Gajda Józef, Bytom, Prusa 15.
5) Drzymała Franciszek, Bytom, Grottgera 4.
6) Kuc Tadeusz, Chorzów, Wolności 31.
7) Koźlik Konrad, Bytom, Sokoła 2.
8) Cwynar Tadeusz, Bytom, Grabowa 4.
9) Żyłka Teodor, Bytom, Konopnickiej 11.
10) Majchrzyk Julian, C. Związ. Zaw. Metal.
11) Jaźwiec Franciszka, Bobrek, Bytomski C. Zw. Zaw. Metal.
12) Gawdzik Marian, Bytom, Janty 15.
13) Żelichowski Józef, Miechowice, Czerwonej Armii 19.
14) Hetmańczyk Ernest, Tarn. Góry, Bytomska 16.
15) Szpołtowski Wincenty, Chorzów, Drzymały 6.
16) Łabędkowski Mieczysław, Bytom, Wolności 7.
17) Kowalik Jan, Bytom, Wyczółkowskiego 14.
18) Blatt Tadeusz, Bytom, Pl. Słowiański 2.
19) Kaszan Roman, Bytom, Dra Rostka 2.
20) Ogaza Klemens, Bytom, Kraszewskiego 1.
21) Kwietniewski Józef, Bytom, Józefa Wieczorka 68.
22) Kłapa Jan, Bytom, Pl. Stalina 6.
23) Niemiec Jan, Bytom, Dyr. Lasów Państwowych.
24) Czajarek Feliks, Bytom, Żeromskiego 8.
25) Magierowski Franciszek, Bytom, Batorego 14 Biuro Odbud.
26) Dąbek Antoni, Miechowice, Kopernika 4.
27) Dąbek Jan, Miechowice, Kościelna 33.
28) Cichy Stanisław, Miechowice, Paderewskiego 2.
29) Salwa Władysław, Miechowice, Szyb Zawodni.
30) Wilczak Czesław, Miechowice, Rolna 3.
31) Madejski Paweł, Miechowice, Chrobrego 10.
32) Telka Paweł, Miechowice, Drobczyka 4.
33) Klich Michał, Mikulczyce, Poniatowskiego 59.
34) Macioszek Aleksander, Mikulczyce, Szopena 17.
35) Nalik Bolesław, Mikulczyce, Pl. Wolności 5.
36) Pięta Franciszek, Mikulczyce, Pl. Wolności 4.
37) Nandzik Marian, Mikulczyce, Moniuszki 10.
38) Lukoszek Franciszek, Mikulczce, Pl. Stalina 9.
39) Baksik Józef, Mikulczyce, Szopena 14.
40) Czemeres Zenon, Mikulczyce, Mickiewicza 50.
41) Wilert Franciszek, Górniki, Czerwonej Armii 18.
42) Potempa Józef, Stolarzowice, Czerwonej Armii 91.
43) Piegza Ryszard, Szombierki, Bytomska 27.
44) Gołąbek Paweł, Szombierki, Bytomska 21.
45) Bajor Alfred, Szombierki, Bytomska 16.
46) Augustynowicz Michał, Szombierkki, Bytomska 29.
47) Janus Eliasz, Rokitnica, Mickiewicza 32.
48) Gregarek Romuald, Rokitnica, Mickiewicza 34.
49) Jagła Paweł, Rokitnica, Młyńska.
50) Wewiór Paweł, Rokitnica, Kościelna 26.
51) Wieszałka Paweł, Rokitnica, Stalina 7.
52) Broja Ryszard, Wieszowa, Bytomska 148.
53) Smolarczyk Antoni, Grzybowice, 3-go Maja 101.
54) Czerkaski Wiktor, Wieszowa, Bytomska 47.
55) Markowski Stefan, Miedary, Osiedle Kopalni.
56) Sowiński Tadeusz, Zbrosławice, Kościuszki.
57) Gajdzik Antoni, Ptakowice, Kościuszki.
58) Korzybyski Jan, Bobrek, Hutnicza 4.
59) Bomba Piotr, Bobrek, Stalina 22.
60) Rypalski Tadeusz, Bobrek, Stalina 54.
61) Kołodziej Teofil, Karb, Żymierskiego 10.
62) Gawron Robert, Karb, Miechowicka 3.
63) Morawiec Jan, Karb, Tarnogorska 110.
64) Słonina Felicjan, Bobrek, Bończyka 10.
65) Życzyński Tadeusz, Bytom, Katowicka 17.
66) Inż. Zehnal Franciszek, Chorzów, Szopena 5/4.
67) Menżyk Adolf, Bytom, Wolności 2.
68) Kwiotek Fryc, Bytom, Ks. Nawrata 10.

OBWIESZCZENIE SĄDOWE.

Mikołów, dnia 12 kwietnia 1946 r.

W rejestrze handlowym B Sądu Okręgowego w Katowicach pod numerem 1971 wpisano dnia 22. 11. 1945 firmę o brzmieniu: „Antoni Pampuch i Ska, Materiały opałowe i budowlane, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba — miasto Mikołów. Przedmiotem spółki jest nabywanie i sprzedawanie materiałów opałowych jak: węgiel, koks, drzewo oraz artykułów budowlanych, technicznych, instalacyjnych i innych przemysłowo-handlowych oraz wszelkie czynności z tymże związane. Kapitał zakładowy — 30.000 zł. Każdy wspólnik może posiadać większą ilość udziałów. Zarząd: Brzoskówna Anastazja. Zarząd spółki składa się z jednej lub więcej osób. O ile zarząd składa się z jednej osoby, to jest ona uprawniona do samoistnego zastępowania spółki, o ile zarząd składa się z dwóch lub więcej osób, do zastępowania spółki są upoważnieni dwaj członkowie zarządu łącznie lub jeden członek zarządu wraz z jednym prokurentem łącznie. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością opiera się na umowie z daty, Katowice, dnia 5. 11. 1945 rej. not. 356/45. 3/P

Wywołanie.

Franciszek Kaczmarek i Helena Kaczmarek w Piotrowicach, ul. Mieleckiego 9, wnieśli o unieważnienie listu hipotecznego wystawionego dnia 14 grudnia 1937 r. przez Sąd Grodzki w Mikołowie opiewającego na 5000 zł z odsetkami na rzecz Kasy Zasiłków Pośmiertnych dla urzędników i robotników Dyr. Okr. Kolei Państwowych w Katowicach, zapisanego na nieruchomości Piotrowice wykaz L. 632 należącej do Franciszka i Heleny Kaczmarków.

Posiadacza opisanego listu hipotecznego wzywa się do przedłożenia go w Sądzie Grodzkim w Mikołowie, ul. Kościelna 12, pokój nr. 19, najpóźniej do dnia 1. listopada 1946 r. godz. 10, gdyż w przeciwnym razie nastąpi uznanie tegoż listu za nieważny.

Osoby, które mogłyby udzielić wywiadu w sprawie opisanego listu hipotecznego, wzywa się, aby doniosły o tym Sądowi Grodzkiemu w Mikołowie, pokój nr. 19, najpóźnej w dniu terminu wywoławczego. 7/P.

SĘDZIA: (Sitek).

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych pod Nr. 1050 dotyczących małżonków: Pawła Hirscha (Hirsch) kupca dyplomowanego w Chorzowie, ul. Ligota Górnicza 12 i Lidii Stefanii Hirsch z domu Lorek wpisano dnia 17 kwietnia 1946 r. co następuje:

Umową notarialną z dnia 26 lutego 1946 r. wykluczono zarząd i użytkowanie męża odnośnie majątku żony.

9/P. SĄD GRODZKI W CHORZOWIE.

PREZES SĄDU OKRĘGOWEGO
w Katowicach.

W myśl rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 27. listopada 1945 r. Dz. U. R. P. Nr. 53 zostali powołani na ławników w postępowaniu doraźnym i w sprawach o przestępstwa szczególnie niebezpieczne w okresie odbudowy Państwa:

1. Swoboda Karol, Rybnik, ul. Dr. Różańskiego nr. 45.
2. Wicherek Józef, Rybnik, ul. Wodzisławska nr. 52.
3. Sznajdrowski Paweł, Rybnik, ul. Wodzisławska nr. 31.
4. Krupa Jan, Rybnik, ul. Kościuszki nr. 9.
5. Piechocki Hieronim, Rybnik, ul. Gimnazjalna nr. 9.
6. Chowaniec Czesław, Czuchów, ul. Główna nr. 6.
7. Lewandowski Piotr, Czuchów, ul. Główna 4.
8. Oleś Mieczysław, Czerwionka, ul. Kopaln. nr. 5.
9. Janicki Władysław, Knurów, ul. Gliwicka nr. 9.
10. Wilczek Herman, Knurów, ul. Wilsona nr. 4.
11. Borek Wilhelm, Knurów, ul. Rybnicka nr. 16.
12. Brachmański Wiktor, Wodzisław, ul. Wałowa nr. 18.
13. Galisz Wiktor, Wodzisław, ul. Wałowa nr. 20.
14. Mielaczek Władysław, Wodzisław, ul. Korfantego nr. 22.
15. Mazur Franciszek, Wodzisław, ul. Minorytów nr. 12.
16. Wieczorek Konrad, Wodzisław, ul. Wałowa nr. 16.
17. Chmielnik Jan, Żory, ul. Szeptyckiego nr. 4.
18. Piwowarski Stanisław, Żory, ul. Brzozowa nr. 6.
19. Jagielski Stanisław, Żory, ul. Brzozowa nr. 16.
20. Kroczek Ludwik, Żory, ul. Pszczyńska nr. 2.
21. Maciejczyk Franciszek, Rydułtowy, ul. Radoszowska nr. 58.
22. Piechula Urban, Rydułtowy, ul. Mickiewicza.
23. Tytko Emanuel, Rydułtowy, ul. Pszowska nr. 7.
24. Palik Jan, Rydułtowy, ul. Krzyżkowicka nr. 83.
25. Szajor Ryszard, Rydułtowy, ul. Ofiar Terroru Hitlerowskiego nr. 1a.

10/P.

Mikołów, dnia 27. maja 1946 r.

WYWOŁANIE.

Antoni Jędraszek maszynista kolejowy zam. w Mikołowie, ul. Młyńska 24 i Gertruda Jędraszk z d. Kiel zam. tamże wnieśli o unieważnienie listu hipotecznego wystawionego dnia 25. 8. 1917 r. przez Sąd Grodzki w Mikołowie, opiewającego na kwotę 5000.— zł z odsetkami na rzecz Kasy Zasiłków Pośmiertnych dla urzędników i robotników przy Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Katowicach, zapisanego na nieruchomości Mikołów, wykaz liczba 816, należącej do małżonków Antoniego i Gertrudy Jędraszków.

Posiadacza powyżej opisanego listu hipotecznego wzywa się do przedłożenia go w Sądzie Grodzkim w Mikołowie, ul. Kościelna 12, pokój nr 19, najpóźniej do dnia **30 września 1946 r. godz. 9-ta**, gdyż w przeciwnym razie nastąpi uznanie tegoż listu hipotecznego za nieważny.

Osoby, które mogłyby udzielić wywiadu w sprawie powyżej opisanego listu hipotecznego wzywa się, aby doniosły o tym do Sądu Grodzkiego w Mikołowie, pokój nr 19, najpóźniej w dniu terminu wywoławczego.

P/16. Sędzia: Sitek.

ZGUBIONE DOKUMENTY.

Unieważnia się skradzioną kartę rozpoznawczą Nr. 3784, wystawioną przez Zarząd Miejski w Rzeszowie na nazwisko Helsner Czesław, zam. w Katowicah, Francuska 16. 40

Unieważnia się skradzioną Deklarację Wierności wystawioną przez Zarząd Miejski Katowice, legitymację służbową Urzędu Wojewódzkiego oraz legitymację na przekroczenie toru kolejowego wydaną przez Dyrekcję Okręgową Kolejów Państw. Katowice, na nazwisko Jędrysik Wincenty, Katowice, Juljusza Ligonia 48. 52

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości Nr VI-159161 wystawiony dnia 4. VI. 1942 r. w Krakowie, legitymację służbową Centralnego Zarządu Przemysłu Węglowego Nr 984 w Katowicach, na nazwisko Daniela Zienkowicz. 59

Unieważnia się skradzioną Kartę ewakuacyjną na nazwisko Szober Józefa oraz Dekret nominacyjny wystawiony przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej i Kartę rejestracyjną Rejon. Kom. Uzupełnień na nazwisko Szober Józef, Bytom. 60

Unieważnia się zgubione Prawo jazdy wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice, na nazwisko Turek Stanisław, Mikulczyce. 61

Unieważnia się zgubiony zastępczy Dowód tożsamości wystawiony przez Wojewódzką Komendę Milicji Obywat. oraz zaświadczenie rejestracji wojskowej na nazwisko Strzoda Jan, Chorzów, Wolności 94. 62

Unieważnia się zgubioną Kartę rejestracyjną motocykla Nr M-73583 wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice na Akademicki Związek Sportowy Gliwice. 63

Unieważnia się zgubioną kartę ewidencyjną na samochód „Fordson" Nr rej. C-74174, nr siln. 5813232, nr podwozia 294/V3950 wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice na Państwowe Zjednoczenie Przemysłu Młyńskiego Zabrze. 64

Unieważnia się skradzioną Kartę rejestracyjną samochodu D. K. W. Nr rejestr. A-70514 wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice na Instytut Naukowo-Badawczy C. Z. P. W. w Zabrzu oraz prawo jazdy na nazwisko Fronczek Gerhard Katowice. 65

Unieważnia się zgubione zaświadczenie rejestracyjne samochodu osobowego B. M. W. Nr A-74360 wystawione przez Urząd Samochodowy w Katowicach na Państwowe Zjednoczenie Przemysłu Konserwowego Rejon Południowy w Bytomiu. 66

Unieważnia się skradzioną Legitymację służbową wystawioną przez Urząd Informacji i Propagandy w Katowicach oraz Kartę rozpoznawczą wystawioną w Bochni przez władze okupacyjne na nazwisko Maria Mentel. 67

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych pod Nr 1048 dotyczących małżonków Brunona Koźlika, zam. w Chorzowie ul. Kościuszki nr 1 i Heleny Koźlik z domu Horbaszewska zam. w Chorzowie ul. Kościuszki nr 1, wpisano dnia 17 kwietnia 1946 r. co następuje: Umową notarialną z dnia 26 października 1945 r. wykluczono zarząd i użytkowanie męża odnośnie do majątku żony. 17

RED. I ADMIN.: Urz. Woj. Śl.-D., ul. Jagiellońska 25 I. p. red.-pok. 244, tel. 444 i 452, adm.-pok. 242, tel. 358. *ZA REDAKCJĘ: Dr. Piotr Bałowski.*

PRENUMERATA: Roczna 360.— zł. półroczna 180,— zł. kwartalna 90,— zł. Prenumerata powinna być opłacana najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Śląsko-Dąbrowskiego Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena numeru pojedynczego jest zależna od objętości numeru.

CENY OGŁOSZEŃ: Za 1 mm szpalty redakcyjnej szerok. 82 mm 4.— zł. druk borgis lub petyt. Tabelaryczne i cyfrowe za 1 mm szpalty 50% więcej. O zagubionych dokumentach za wyraz 2 zł, najmniejsze ogłoszenie w tym dziale 20 zł. Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu. Za terminowy druk ogłoszeń wydawnictwo nie odpowiada. Rękopisów nie zwraca się.

Wszelkie należności z tytułu prenumeraty i opłat za ogłoszenia uiszczać należy wyłącznie za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności Oddział w Katowicach na konto czekowe Nr III-4121. Do inkasa należności nikt nie jest upoważniony. **Cena 20,— zł.**

Tłoczono w Drukarni Państwowej Nr 1, (dawn. Drukarnia Urzędu Wojew. Śląsko-Dąbrowskiego), Katowice, Francuska 33. w podw., tel. 327-54

R 15106